ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 163. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 3-го ВЕРЕСНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, SEPTEMBER 3, 1976 No. 163. VOL. LXXXIII

ІНЖ. ДМИТРО АНДРІЄВСЬКИЙ, СПІВТВОРЕЦЬ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО РУХУ ТА ІДЕОЛОГ І ОДИН З НАЙВИДАТНІШИХ ДІЯЧІВ, ПОМЕР У НІМЕЧЧИНІ НА 84-МУ РОЦІ ЖИТТЯ

В останній хвилині перед друком цього числа „Свободи" одержано від Проводу Українських Націоналістів та Організації Українських Націоналістів вістку, що 30 серпня 1976 помер у Німеччині на 84-му році життя сл. п. інж. Дмитро Андрієвський, співтворець та ідеолог українського націоналістичного руху та один з найвидатніших його діячів, про що свідчать пости, які він займав і функції, які він виконував:

Секретар Дипломатичної Місії Української Народної Республіки в Швайцарії;

Член Першого Конґресу Українських Націоналістів в 1929-му році;

Член Леґії Українських Націоналістів;

Сеновоположник Організації Українських Націоналістів;

Член першого і наступних Проводів Українських Націоналістів;

Ідеолог Українського Націоналістичного Руху;

Довголітній референт зовнішніх зв'язків Проводу Українських Націоналістів;

Голова Українського Комітету в Бельгії;

В'язень німецького концентраційного табору в Бреці;

Член Виконного Органу Української Національної Ради;

Державний контролер Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі; Голова Сенату Організації Українських Націоналістів, Почесний голова Сенату ОУН;

Голова Спілки Українських Журналістів в Німеччині;

Сл. п. інж. Д. Андрієвський

Один із найближчих співпрацівників полк. Євгена Коновальця і полк. Андрія Мельника;

Видатний політичний і громадський діяч, мислитель, публіцист і журналіст, народжений 27-го вересня 1892 року в Будокві на Полтавщині.

Св.п. Дмитро Андрієвський відомий читачам „Свободи" з багатьох надрукованих в цьому щоденнику статтей на політичні й ідеологічні теми, включно з надрукованою в 1958-го року довшою працею „Навколо Роттердаму".

Похорон відбудеться в понеділок, 6-го вересня 1976, в Мюнхені в Німеччині.

Великий труд цілого життя та безперервний змаг і великий вклад інж. Дмитра Андрієвського в перемогу української правди і визвольної справи збережуть назавжди світлу пам'ять про нього.

Молодь в Чікаґо при праці в українських установах

Чікаґо (П. Т.). — Цього літа управа міста Чікаґо диспонувала поважними федеральними фондами на організацію праці для молоді. Заходами українського Бюра Суспільної Опіки пощастили виєднати праці для українських юначок і юнаків у віці від 16-19 літ. Протягом липня працювало 5 а в серпні 7 осіб, три сумівки і три пластунки та один юнак.

Чотири працювали постійно в українськім музею. Під досвідченим проводом музейного персоналу вони порядкували архівні матеріяли, оправляли старі книги, запроваджували картотеки. Дві юначки працювали в бібліотеці Філії Українського Католицького Університету. Тут робота була подібна, лише книги і журнали переважно сучасні. Це нова бібліотека і молоді бібліотекарки, під проводом досвідченого бібліотекаря Романа Дмитерка, впроваджували модерну систему каталогізування. Набутий досвід їм придасться в часі їхніх університетських студій. Одна юначка допомагала часто у праці при суспільній опіці та рівночасно координувала виповнювання формальних завдань, зв'язаних з працею.

Крім обов'язків зв'язаних з працею, молоді мали змогу користати з імпрез, які влаштовував їм уряд міста. Вони відвідали видавництво „Чікаґо Трібюн", брали участь у гутірці на медичні теми при університеті а також відбули, як самостійна група, прогулянку до розвагового парку „Олд Чікаґо". На закінчення, пані з Бюра Суспільної Опіки влаштували спільну зустріч при скромній перекусці.

Користь з організації цієї праці подвійна. Молоді люди мали зайняття і придбали трохи грошей на дальші студії, а рівночасно виконали корисну працю українським установам.

В Міннесоті відбувся Український День

Міннеаполіс, Мінн. (Василь Пакуляк). — Заходом Відділу УККА в Міннесоті відбувся тут 22-го серпня 1976 р. у парку Міннегала Український День. По численних виступах з нагоди 200-річчя Америки і 100-річчя українського поселення в Америці, наша молодь знову мала нагоду своїми виступами підкреслити красу української пісні, танку та оригінальність української ноші. Український день мав свою цікаву програму. На добре оформленій програмі з двома датами 1776 — 1976 уміщена продумана програма. На початку відспівано оба гимни: американський та український. Відспівав їх співочий ансамбль „Акорд" під музичним проводом Ю. Луцика. Керівником програми був проф. В. Анастас. Привітальне слово виголосила мґр Люба Менжега, голова Відділу УККА на Міннесоту. Молитву відчитав парох української православної церкви св. Михаїла о. прот. М. Куданович. З черги представлено посла Фрейзера, представника місцевого діяча поневолених націй п. Дундаса, представницю адміністрації.

Танцювальний ансамбль „Черемош" при місцевому Осередку СУМА виконав два танки. Головний доповідач д-р Вол. Душник в довілі обширному рефераті змальовав значення великих річниць, з'ясував важливіші завдання та шляхи для нашого дальшого поступу.

Капеля бандуристів „Промінь" під керівництвом п-на Г. Вовк при місцевому ОДУМ-і виконала кілька пісень, а танцювальний гурток української католицької молоді „Заграва" під керівництвом М. Павлишина виконав кілька танків.

У дальшому чергувалися своїми виступами співочий ансамбль „Акорд", танцювальний ансамбль „Черемош" (муз. керівник Є. Карп'як) та „Заграва".

Вкінці пісня "One Land" і сонце сховалося в тінях дерев. Але під гіллям дерев були виставлені зразки нашого мистецтва. Пані Процай з дочками показувала та інформувала про книги відважного слова наших дисидентів. Це станок п-ва Каркоців, які стараються поширювати слово нескорених. А на краю поміж деревами виставка книжок Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді. Це ділянка, в якій вже довші літа не дає себе випередити к. учитель Василь Пакуляк. Своєю працею удається йому здобути читача для української книжки. Місцеве представництво ОПЛДМ, яке має біля сто членів, з вісьмома членами-фундаторами (250,00 дол.) може бути доказом, що українська книжка — це наш скарб, в якому збережені найкращі надбання українського народу.

Український день був вдалою імпрезою і причинився до оживлення українського життя в Міннесоті.

Українці Клівленду відзначать 80-річчя свого поселення

Клівленд (М.П.). — З нагоди 200-ліття Америки та 100-ліття українського поселення в Америці, заплановано відзначити також і 80-ліття поселення українців у Клівленді. Створено для того окремий комітет. Першими відомими нам українцями, що замешкали в Клівленді, були Павло Волянський, Степан Палівода, і Антін Горунь. Вони були тут піонерами нашого життя. Першим українським товариством було братство св. Петра і Павла, Від. 102 Українського Народного Союзу, заложений в 1902. Також першу українську церкву в Клівленді збудовано в 1910 році, назвою іменем св. Петра і Павла. Сестрицтво Непорочного Зачаття Преч. Діви Марії заложено в 1910 р., а Народний Дім існує від 1919 року.

Комітет постановив гідно відсвяткувати це 80-ліття 12 вересня на пікніковій площі св. Петра і Павла на Пармі при Горц Рд.

У програму святкувань входять: красуня світа Аналіза Ільценко, українка, згодилася відзначити наших піонерів спеціяльними грамотами. Можна буде оглянути виставку історії нашого поселення в цьому місці. В програму входять українські національні танки, які виконає наша молодь, а кілька пісень відспівають наші дівчата „Мрія". До танців буде приґравати відома тут оркестра „Мода". В програмі є також гри і забави для молоді.

ЗАКІНЧЕННЯ ГОЛОВСТВА ПРОФ. ЯР. РУДНИЦЬКОГО В МАНІТОБСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ЗАВЕРШУЄ ЕТАП СЛАВІСТИКИ В КАНАДІ

Вінніпеґ, Канада. (Ольга Войценко). — Після 27 років, дня 31-го серпня 1976, закінчив свої функції голови Департаменту Славістики Манітобського університету проф. д-р Ярослав Б. Рудницький. З ним відійшла з керівного становища одного з найважливіших осередків українознавства й славістики на американському континенті небуденна людина, організатор, дослідник, педагог, чи — як слушно писав у 1970 р. проф. Яр Славутич, — „творець української науки в Канаді". Правда, згідно з університетськими засадами — міркою 65-річчя — це уступлення повинно було мати місце вже в 1975 р., коли проф. Рудницький осягнув свій вік спенсіонування (28.I.1975) й коли з цієї нагоди вийшла за редакцією підписаної його біо-бібліографія п.н. „Скріпта манент" з-понад 1,500 бібліографічними позиціями.

Переглядаючи сторінки цієї книжки й велетенське зусилля уступаючого голови одного з кращих центрів славістики в Канаді, можна сміло ствердити, що не завжди філософічна засада „екс ніґіло ніґіль фіт" (з нічого ніщо) виправдується: проф. Рудницький таки створив з нічого свій Департамент, почінаючи в 1949 р. з одного професора, що одночасно був головою, бібліотекарем й редактором видань, при цьому з двома десятками студентів, він розвинув після 27 років праці поважний центр студій із п'ятьма професорами, декількома асистентами й близько 200 студентами та низкою публікацій в році уступлення з головства.

Підписана працювала в цьому Департаменті в рр. 1963-1973 в різних функціях — секретарки-помічниці, опісля науково-дослідчої співробітниці на ґрунті Канадської Ради й була свідком неодного зусиля, неодного успіху й — нікуди правди діти — неодної прикрощі, зв'язаної з веденням цього Департаменту. Все ж ніщо не стало на перешкоді рішення проф. Рудницького розбудувати цей відділ до престижевого центру славістики й українознавства.

Проф. д-р Яр. Рудницький

Одною з дуже прикметних рис його праці при організації Департаменту було намагання обсаджувати педагогічні позиції українськими силами, такими як сенатор П. Юзик, Б. Рубчак, Б. Климаш й іншими, включно з теперішніми професорами. І тут треба об'єктивно признати, що є дуже мало подібних центрів славістики в світі, як Манітобський, щоб їхнє керівництво й професорський склад були в „українських руках"; бо ж провід славістики в Албертському і Торонтському й останньо Оттавському університетах пе-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Н. Й. Університет продовжує курс української історії

Ню Йорк, Н.Й. — Реєстрація на курс новітньої української історії на Нюйоркському університеті відбуватиметься від вівтірка, 7-го вересня, до середи, 15-го вересня.

Чотири-кредитовий курс називається „Юкрейн ін Модерн Таймс" (число курсу — V50.0158). Викладачем курсу є Володимир Стойко, професор історії та директор програми російських і східньоевропейських студій в Мангаттен коледжі. Виклади відбуватимуться що вівтірка й четверга в годинах 4:30 до 5:45. Наука на Нюйоркському університеті розпічнеться в четвер, 16-го вересня.

За інформаціями про реєстрацію слід телефонувати на число університету (212) 598-2434.

ПЕРША ДЕБАТА МІЖ ФОРДОМ І КАРТЕРОМ ВІДБУДЕТЬСЯ 23 ВЕРЕСНЯ

Вілліям Д. Рокелсгавз (зліва), представник президента Форда, і Джоді Повелл, пресовий секретар Джіммі Картера, повідомляють про їхнє погодження щодо передвиборчих дебат. Між ними стоїть Ріта Е. Гавзер, репрезентантка Жіночої Ліґи Виборців, спонзора запланованих дебат

Вашінґтон. — Перша передвиборча дебата на телебаченні між республіканським кандидатом на перевибір президентом Фордом та демократичним кандидатом на президента Джіммі Картером відбудеться 23-го вересня ц. р., триватиме 90 хвилин і обмежуватиметься до економічних та внутрішніх справ — погодилися тут в середу, 1-го вересня, представники президента Форда і Джіммі Картера в результаті зустрічі і спільних нарад. Президент Форд і Джіммі Картер матимуть три такі дебати на телебаченні. Згідно з домовленням їх репрезентантів, про що повідомила Ліґа Голосуючих Жінок, яка є спонсором цих дебат та покриває їх кошт, темою другої дебати буде закордонна політика й оборона, а третя і остання дебата відбудеться „на всі теми". Між першою і другою дебатами президентських кандидатів, відбудеться така сама зустріч і дебата на телебаченні між кандидатами на віцепрезидентів, сенатором Робертом Долем та Волтером Мондейлом. Місця зустрічі і дебат ще не встановлено, сказано тільки, що кандидати погодилися зустрітися та дебатувати під наглядом згаданої Ліґи і зустрічатимуться не в студіях телебачення, як це було у випадку зустрічі і дебати між Ніксоном і Кеннеді в 1960-му році, але у винайменні залі та в присутності запрошеної публіки, що буде тільки „німим свідком" дебати, себто не буде оплескувати чи в інший спосіб реаґувати на дебату між двома кандидатами.

Форстер критикує позицію Кіссінджера

Йоганнесбурґ, Південна Африка. — Прем'єр-міністер Південної Африки Джон Форстер з обуренням зареаґував на критику расової політики, яку на думку Заходу, веде у відношенні до чорної більшости південно-африканський уряд, включаючи також і останню промову державного секретаря ЗСА Генрі Кіссінджера. Форстер заявив, що „моральні лекції і погрози" інших країн не матимуть жадного значення для Південної Африки, бо свою внутрішню і зовнішню політику формують самі південно-африканці і її не можуть визначувати окремі особи чи країни з зовні. Форстер склав свою заяву на передодні його виїзду до Цюріху, де він має зустрінутись з Генрі Кіссінджером і перевести з ним триденну розмову. В заяві однак нічого не згадано про останній виступ Кіссінджера у Філядельфії у вівторок, 31 серпня ц. р., де він назвав південно-африканський апартгаїд системою расової сепарації несумісної з людською гідністю. Натяки у заяві Форстера вказували на те, що він якраз і мав на увазі ці слова Кіссінджера. Заява Форстера була також скерована до президента Південно-Західньої Африканської Народної Організації С. Нуджома, який очолює підпільну боротьбу проти режиму білої меншости, закликаючи чорне населення до помсти. Заява також мала на увазі останні дебати в Раді Безпеки ОН і виступ делеґата Мадаґаскару в користь чорних африканців Свою заяву Форстер вмістив у чотирьох пунктах, яких він думає придержуватись у розмові з Кіссінджером в Европі.

УКРАЇНЦІ ЗСА І КАНАДИ ЗАВЕРШУЮТЬ ЛІТНІЙ СЕЗОН ЗДВИГАМИ, ЗУСТРІЧАМИ, МИСТЕЦЬКИМИ, СПОРТОВИМИ ТА ІНШИМИ ІМПРЕЗАМИ ПРОТЯГОМ КІНЦЯ ЦЬОГО ТИЖНЯ

В кінці цього тижня, 4, 5 і 6-го вересня (Свято Праці) формально закінчується літній сезон в Канаді і ЗСА і активності на виховно-відпочинкових молодечих оселях, на яких відбуватимуть у цих трьох днях численні імпрези — з'їзди, зустрічі, здвиги, мистецькі фестивалі, спортові і товариські змагання у яких, якщо допише погода, братимуть участь тисячі українців, зокрема молоді, яка показуватиме свої вмілості перед великою публікою. Деякі спортові команди і мистецькі ансамблі готуються для цієї участи на протязі цілого року, щоб мати змогу виступити і здобути першість у шляхетному контесті вмілостей та гідно зарепрезентувати свою орґанізацію чи громаду перед численними зібраними.

Союзівка під знаком тенісових і плавацьких змагань

На Союзівці, відпочинковій оселі Українського Народного Союзу, яка очікує тисячів гостей, молоді, інтенсивно готуються не тільки до мистецької трьохденної програми, у якій братимуть участь: соліст Метрополітальної опери в Ню Йорку бас-баритон Андрій Добрянський (акомпаньямент Тома Гриньків), маестро Володимир Гентіш (гостинний виступ), оперна музична школа Союзівки під керівництвом А. Добрянського з виконанням оперети „Нюктурн", мистецькі ансамблі Союзівки — сестри Штинь та інші, але також до великих спортових змагань, що проходитимуть під патронатом Карпатського Лещатарського Клюбу і Української Спортової Централі Америки і Канади на п'ятьох тенісових кортах і плавацькому олімпійському басейні в усіх трьох днях. До танців вечорами гратимуть відомі оркестри „Рушничок" з Монтреалю і „Темпо", а в п'ятницю оркестра Союзівки із співом Марусі Штинь. Мистецькими імпрезами керуватимуть Аня Дидик і Володимир Гентіш. Всі імпрези відбуватимуть у холодженій залі Веселки.

Всеамериканський Здвиг СУМА в Елленвіллі

На сусідній до Союзівки Оселі Спілки Української Молоді Америки в Елленвіллі відбуватиметься у цих кінцевих літніх трьох днях XXV Всеамериканський Маніфестаційний Здвиг СУМА для Осередків і Відділів цілої Америки. Здвиг, комендантом якого є сумівський діяч Роман Глушко, передбачає багату і різноманітну програму, в якій візьмуть участь велика духова оркестра Осередку СУМА з Чікаґо, дівочий хор Осередку СУМА з Ню Йорку „Жайворонки" та кільканадцять інших мистецьких ансамблів і гуртків, які репрезентуватимуть поодинокі Осередки і Відділи, зокрема із східніх стейтів. Здвиг проходитиме під гаслом: „Лиш боротись — значить жить!" і відзначатиме три основні історичні події: 120-річчя з дня народження і 60-річчя смерти Івана Франка, 50-річчя смерти Головного Отамана Симона Петлюри і 35-річчя проголошення відновлення Української Державности Актом 30-го червня 1941 року.

В п'ятницю, суботу і неділю відбуватимуть товариські забави в новій світлиці і на окремо збудованій площадці, а на спортових площах Оселі проходитимуть змагання численних спортових команд, які зголосились до участи у Здвизі. В неділю, після Архиєрейської Служби Божої, яка при добій погоді відбудеться на великій площі біля Пам'ятників Героям, буде маніфестаційна частина Здвигу, що є все кульмінаційною точкою програми. Головна Управа СУМА інформує, що участь у Здвизі зголосили досі понад 30 Осередків і Відділів СУМА та численні мистецькі одиниці.

З'їзд ОДВУ, Конференція „Зарева" і „Золотого Хреста"

В днях 4 5 і 6-го вересня на Оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па., відбудеться з'їзд Центральної Управи Організації Державного Відродження України, Конференція Об'єднання Українських Академічних Товариств „Зарево" і „Золотого Хреста", як також з'їзд Українського Визвольного Фонду. Зокрема на Конференції „Зарева" приявні матимуть змогу вислухати звідомлення з Олімпійських Ігрищ в Монтреалі, що його подасть Ярко Белендюк, враження з останнього Конґресу ЦеСУС — Романа Городиловського і прогнози діяльности в будучому — Віри Дорожинської. Як і на інших оселях, так і тут відбуватимуться інші активності, спортового і мистецького характеру.

З'їзд Дивізійників на „Верховині"

На оселі УРСоюзу „Верховина" в Глен Спей, Н.Й. відбудеться в кінці великого вікенду З'їзд Крайової Управи Братства колишніх вояків І-ої УД УНА в ЗСА з діловою, мистецькою і товариською програмою та вибором нової Крайової Управи Братства. У мистецькій частині програми виступатимуть: бас-баритон Андрій Добрянський ,соліст Метрополітальної Опери в Ню Йорку, хор „Думка" під диригентурою С. Комірного і танцювальний ансамбль Осередку СУМА в Ню Йорку „Верховинці" під керівництвом О. Гензи. Відбудеться також розграша 15-ох мистецьких образів, що їх пожертвували українські мистці для придбання потрібних фондів для видання історії Української Дивізії.

Зустріч ОДУМ-у ЗСА і Канади

В днях 3, 4 і 5-го вересня на Оселі ОДУМ-у в Лондоні-Дорчестері в Онтаріо, Канада, відбуватиметься зустріч ОДУМ-у ЗСА і Канади, присвячена сл. п. Симонові Петлюрі в п'ятдесяту річницю його трагічної смерти. В програмі передбачено: в п'ятницю, 3-го вересня — товариська зустріч ОДУМівців, в

(Закінчення на стор. 5-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблема державного секретаря

Очевидно, що в цьому році, та ще й на два місяці перед листопадовими виборами, першою проблемою, що цікавить усіх, це кандидати на президента ЗСА. Але також цілком природно, що при цій нагоді дебадується і розглядається також можливість найближчих співробітників майбутнього президента, між якими завжди перше місце займав державний секретар. Окрему увагу присвятив цій справі відомий коментатор „Ню Йорк Таймсу" С. Л. Солцберґер в статті „Людина на розгойданій трапеції", надрукованій в тому щоденнику 1-го вересня.

Коментуючи працю та успіхи і невдачі теперішнього державного секретаря Генрі Кіссінджера, якого автор і вважає за людину „на розгойданій трапеції" з уваги на його постійні виїзди майже до всіх країн світу, Солцберґер цілком правильно заторкує при цьому і — можна б сказати — принципову справу самого посту державного секретаря та його обов'язків в теорії і практиці.

Згідно з Конституцією, обраний народом президент ЗСА є не тільки головним репрезентантом країни, але в його руках сконцентрована вся виконавча влада, військова і цивільна. Він сам добирає собі співробітників-секретарів, які, після їх затвердження Сенатом, з доручення президента виконують приблизно ті самі функції, що в інших країнах виконують міністри. Міркуючи по тій лінії, в уряді ЗСА є міністри всіх важливих ділянок політики країни, за виїмком найважливішого: ЗСА не мають окремого міністра закордонних справ, а його функції виконує перший по важливості в уряді державний секретар, який конституційно є „Сторожем Великої Печаті", а дальше координатором закордонної політики та консультантом Конґресу в тій політиці. Отже „напрошується" пропозиція, щоб у теперішньому максимальному заанґажуванні Америки в закордонній політиці створити ще окремий пост секретаря закордонних справ, який співпрацював би в тій політиці з президентом і державним секретарем.

Ця думка не є нова. Її початково видвигнув ще президент Труман, хоч і не робив жадних конкретних старань, щоб цю концепцію перевести в життя. Згідно з твердженням Солцберґера, державний секретар Кіссінджер особисто підтримує думку, щоб в уряді ЗСА був, крім державного секретаря, ще окремий пост секретаря закордонних справ. Демократичний кандидат на президента, Джіммі Картер, висловився проти такої концепції, вважаючи, що ці справи може задовільно полягоджувати „сильний президент із сильним державним секретарем". Президент Форд свого — так сказати б — передвиборчого становища в цій справі ще не з'ясував. В кожному разі, до багатьох проблем внутрішньої і зовнішньої політики Амеики в теперішній передвиборчій кампанії долучується також проблема державного секретаря, зглядно окремого секретаря закордонних справ.

Етноцид продовжується

Згідно з вістками у підсовєтській пресі, в Україні останнім часом відбуваються збори активу обласних і міських організацій, які слід уважати новими заходами не тільки для зміцнення партійної дисципліни, але також, щоб „загострити чуйність кадрів" супроти інакомислячих верств українського населення, головно верстви молодої інтеліґенції, яка позбувається страху перед терором КҐБ та розгортає успішну атаку, різними доступними її засобами, відкритою і самвидавною літературою, проти поведінки совєтсько-російського окупанта та його вислужників. Вся ця метушня, запляновано „на верхах", має явне русифікаційне обличчя і ведеться під брежнєвським гаслом „злиття націй". На усіх цих зборищах і таємних партійних нарадах до занудн цитують „геніяльні слова" генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Ілліча Брежнєва, сказані ним на XIV з'їзді компартії у Москві, а головно ті, які мають посереднє чи безпосереднє відношення до національної політики партії з-під знаку „злиття націй".

Виступаючи на кількох таких зборах, ставленик Москви в Україні Володимир Щербицький говорить, що партія ніби то є проти того, щоб процес „злиття націй і народностей" був штучно форсований, бо, мовляв, „цей процес диктується усім ходом нашого радянського життя", але з другого боку він перестерігає „слабих духом", що партія забороняє чинити цьому процесові які-небудь перешкоди, „штучно закріплювати національну відосібленість, бо це заперечувало б генеральному напрямкові, ідеалам та ідеології комуністів, інтересам комуністичного будівництва".

Якщо навіть відкинути всю фразеологію з промови Брежнєва і його півголоска в Україні Щербицького, то все одно наглядно залишається „генеральна лінія" КПСС, у відношенні до поневолених Москвою народів, яка, використовуючи „добутки" сталінської русифікаційної політики, намагається довести до кінця процес „злиття націй", тобто провести в національних республіках повну русифікацію неросійських народів. І тут слід шукати також причини посиленої хвилі терору проти культурних і політичних діячів в Україні та інших республіках і всіх тих осіб, які навіть натяком будь-коли не погоджувалися з цією лінією партії. Всі бо вони мусять зникнути, щоб не чинили перешкод у здійсненні основних завдань Компартії і самого Брежнєва — „не зупиняли процесу злиття націй".

Коротко кажучи, процеси русифікації з повною силою проходять дальше. З усіх заходів, які в останньому часі були зроблені в напрямі посилення русифікації виходить, що Брежнєв й далі мріє про створення єдиного формально „совєтського", а фактично російського народу.

Український народ пережив емський і валуївський та інші укази, отже переживе і новітнє етноцидне „злиття націй". Ми, українці на волі, повинні і зі свого боку вчинити все можливе, щоб допомогти нашому народові в його боротьбі проти тієї чергової смертельної загрози.

Софія Наумович

ПРО ЦЕ, І ТЕ...

Вакації ніяк не сприяють інтенсивному мисленню. Та мабуть оце сповільнене думання дає нагоду сказати своє слово застанові, порівнянню та іншому міркуванню. І саме зустрічі зі знайомими, або їхні листи, — чомусь посилені під час вакацій, мабуть, як вияв снобізму: „Бачиш, куди ми поїхали? Хай тебе завидки беруть!", — дають цьому прекрасну нагоду.

Пише мені одна знайома з-за моря: „Тепер у наших церквах весело: сваряться, викрикують, забороняють одні одним співати на хорах..." Що це таке? Завзяття, гідне кращої справи, чи брак культури? Бо ось у французькій пресі, радіо й телевізії не вгаває справа монс. Лефевра, який „збунтувався" проти Папи і відправляє свою „традиційну" Службу Божу латинською мовою, висвячує своїх семінаристів і каже їм носити ряси, а не „кляржімени", та відбуває зібрання в різних місцевостях Франції. І що ж? Він має своїх прихильників і ворогів, але засоби „мас мідія" дають слово і йому і його противникам, і до ніяких сварок, чи авантюр не доходить. А справа монс. Лефевра досить скрутна: говориться про „схизму" й „екскомунію", а він бороняться тим, що кількакратно просив Папу про авдієнцію в цій справі, але її не дістав, а це „шокує" раціональних французів, які звикли „аудіятур ет альтера парс" — вислухати і другу сторону. І хоч прихильників „модернізації" Церкви багато більше, як „традиційности", то ніхто не дорікає французькому єпископові за спротив Ватиканові. Не те у нас! У нас — спротив Папі, навіть в обороні рідної Церкви — це страшний гріх в очах декого.

Добру науку щодо національної чести повинна нам дати полеміка між литовцями і поляками на сторінках „Культури" (ч. 4/76) влучно названа: „Важкий діялог". Литовці ображені за те, що поляки не тільки говорять про Вільно, як про „їхнє" місто, але й уперто вживають вислову „на Литві", до себе стосуючи „у Польщі". Висновки зайві, бо скільки вже написалося й надоказувалося, що треба писати „в Україні", а не „на Україні", а все ж деякі журналісти і редактори вживають оту, на мою думку, накинену нам росіянами, провінційну форму! Ми ж бо не горді литовці, але покірні українці, бо так само слухняно пишемо за росіянами США, замість прийнятої українськими науковими установами назви ЗСА... Ця ж сама коломийка й зі словом „жид", яке боязливі мудрагелі підмінюють словом „єврей", якого немає в українському словнику, але його вживають росіяни, хоч самі галицькі жиди називають себе споконвіку жидами, і якраз слово „гебрей" для них образа, бо так прозивали їх львівські батяри!...

Ще одне непорозуміння, яким іноді послуговується наша преса, — це думка, що мовляв, румуни „відважні" чи „амбітні", бо вони протиставляться росіянам. А тим часом на Конґресі АБН-ЕРС у Мюнхені 1975 р. самі румуни розкрили загадку румунської „відваги" й „амбітности": росіяни навмисне зробили Румунію „ліберальною", бо якраз румунська розвідка, користуючися цією маркою, успішно шпигує для росіян у НАТО...

Чергова кість незгоди у нас — Леонід Плющ. Аж дивно, як ми не затримуємо міри ні в чому. Спочатку робили все, щоб його витягнути з московської катівні, потому приймали його квітами і представниками СКВУ, потому почали розчаровуватися, коли він говорив до західніх лівaків, про „марксизм, якого в СССР немає", при чому повторював те, що йому ці лівaки клали в вухо: про Чіле чи Розенберґів. А коли написала „відкритого листа" Тетяна Ходорович (як вона його вислала й чому її за те не примкнули? — про це наші політики не клопоталися!) — то ми вже й захиталися в оцінці нашого земляка: патріот він чи зрадник. І ніхто не звернув уваги на такий уступ Т. Ходорович, де вона признається, що про його марксизм знала вже там, у СССР! А коли знала і не засуджувала, то чому це робить тепер? І чому тільки у відношенні до Плюща, а не наприклад, до Медведєвих й інших московських марксистів? Ото ж вона цим „марксизмом" пускає блахмана, а написала вона, чи казали їй написати, листа, то це тому, що Плющ говорить теж про самостійну Україну, бо „тільки в самостійній Україні можна побудувати справедливий лад" (інтерв'ю в „Ле Монді"); „московський терор не датується від большевизму, як це твердять московські „дисиденти", але ще від Петра І."; а голод 1933 р. „відбувався на українській території й до нього причинився російський шовінізм"... (Плющеві відповіді на багатолюдних пресконференціях з участю радіо і телевізії).

Наші здогади підтверджує И. Лободовський у „Дзєннiку польскім" (26. 6. 76). Він пише: „Декларації Плюща викликали були бурю протестів у лоні російської еміґрації". А „Українська думка" (15. 7. 76), у якій передрукована повністю стаття Лободовського, додає від себе: „але не тільки російської, але української". Що „декларації Плюща" викликали бурю серед росіян, — це ясне, — й це ми самі стверджували під час пресконференцій, коли росіяни

(Продовження на стор. 3-ій)

К. Крупський

НАЦІОНАЛЬНА ОСОБИСТІСТЬ В ПОГЛЯДІ ДИСИДЕНТА-РОСІЯНИНА

(3)

В дебаті Борисова є більше місць, які хотілось би навести, як дуже сильні арґументи в обороні нації і національности не тільки росіян, але усіх історичних народів. Зовсім ясно, що кожен нарід повинен сам боротись за свої національні права і що в кожнім народі духовим авангардом такої боротьби є інтеліґенція даного народу. Якщо і наш український нарід не спроможний буде видати із себе своїх солженіциних та борисових, то щойно тоді станемо перед страшною загрозою занепаду. Тому ми не повинні обходити іґнорацією таких думок, які є висловлені у книжці „Із — под глиб", навіть помимо того, що вони є висловлені поруч есеїв авторів, які ще не зуміли позбутись російського месіянізму. З точки зору раціональної визвольної політики нам треба відсівати той месіянізм від здорових і корисних думок, так як відсівається кукуль від пшениці. Ми не повинні виступати з апріорним засудженням тих, що вказують на використання поважних ідей, що відограють провідну ролю у змаганні з тими, що в цілі творення „совєтського народу" наставили народовбивчу машину, яка мала б перемолоти усі народи совєтської імперії на совєтсько-московський нарід. Треба вірити в те, що навіть серед росіян знайдуться люди, які засудять безглуздість політики вбивання української нації. Хай тих росіян буде і небагато, однак, їхня моральна допомога може мати велике значення у визвольній боротьбі нашого народу.

Чи були б американські негри двигнулись до теперішньої позиції, якщо б білі американці були не стали в обороні негритянських прав? Жиди також в кожній країні не відкидали, а вміло використовували симпатії тих, що ставали в обороні жидів.

Першу частину свого есею Борисов закінчує слідуючими словами:

„Неясність та абстрактність природи гуманістичної концепції людської особистости підриває довір'я в її спроможність розв'язати проблему відносин поміж людською особистістю і нацією. Гуманізм забув, що таке є людська особистість, і можливо він також забув і те, що є нація, — тому, чи не повинні ми обговорити відносин поміж людською особистістю і усім тим, що в контесті науки дало зродження самій концепції людської особистости, а іменно — християнство?",

Цим нашим твердженням, каже автор, ми ніби виступаємо проти слів апостола Павла про те, що „в Бога нема ні жида, ні грека". Однак, автор не радить оспорювати цих слів апостола Павла. Автор доповнює їх словами: „Глаголе бо писання: всяк, хто вірує в Нього, не осоромиться. Бо нема різниці між жидовином і греком: Він бо Господь усіх, багатий для всіх, хто призиває Його". (Римлян 10: 11-12).

Продовжуючи дальше докази св. Письма, автор каже, чи наші „універсалісти" колись застановлялись над змістом таких слів як: „Усі народи, що створив їх..." (Псальма 86:9)? Чи пам'ятають вони те, що Христос приніс ці новини не для розкинених народів, але ізраїльському народові як цілості? Або Христові слова: „Ідіть і навчайте усі народи...?"

А в дальшому автор прямо запитує „Що є нація? Що є змістом цієї містерійної людської спільноти, проти якої „універсалісти" ціле століття і більше відмовляли різні закляття („абракадабра, щезни!"), але вона відмовилась щезнути. Є це спільна територія? Спільна економія? Мова? Спорідненість? Чи може все взяте разом, а може щось інше, взяте разом?"

Автор каже: „В нотатнику Достоєвського є слідуючі слова: «Нація не є нічим більше тільки національною особистістю». Достоєвський повертався до цієї ідеї багато разів. Це було його найбільш інтимним і проникливим роздумуванням. Він розумів національну особистість не в метафоричній, не в абстрактній, а точно в живучій особовостевій цілості. Він бачив її в духовій реальності, яка в'яже все конкретне, історичні та емпіричні вияви національного життя в одному цілому".

Автор цитує більше висловів визначних російських інтелектуалів, які уважали нарід — націю, як щось природно створене. Він також наводить слова св. Івана Богослова: „А народи, що будуть спасенні, ходитимуть у світлі його: а царі земні принесуть славу і честь свою до нього."

А також слова: „І принесуть славу і честь народів до нього". (Об'явлення св. Івана Богослова, 21: 24 і 26).

Ця концепція нації, каже автор, так само як і особа, не може бути цілковито переложеною на мову причин, і тому вона в цілості залишиться чужою для раціоналізму і позитивізму, не згадуючи вже матеріялізму.

Багато росіян, продовжує автор, струшували порох з їхньої обуви на їхню зненавиджену деспотичну батьківщину та ішли у західній світ „свободи, рівности і братерства", щоб там зазнати гіркого розчарування і болючої туги, від чого багато духово заломились. Інші поверталась на ту батьківщину, щоб бути знищеними. Вони поверталися туди не з любови до жорстокої системи, а якраз з любови до народу — нації, чого людині в її житті ніщо не може заступити.

(Продовження буде)

Любомир Кузьма

ВІДКРИВАННЯ ГЕНІЯ

У нас легко стати критиком. Вистачить трохи володіти пером і засвоїти деякі фрази з ділянки мистецтва. Молоді „критики" відзначаються браком надуми: критикують всіх і все, з винятком своїх приятелів, а старші значно обережніші: непевні власної думки, прислухаються до думок других людей і з цього комбінують свої писання. До цих останніх належить автор рецензії з виставки ОМУА з приводу 200-ліття американської незалежности („Свобода", 16 липня 1976 р.). Він старався написати довгу і по змозі „об'єктивну" рецензію. І йому належить, якщо не заслуга, то невдячний труд відкривання „генія" в українському малярстві.

У згаданій рецензії скриваються, між іншим, такі дві перлини: „Чим дальше ми віддалюємося від дня смерти Никифора, тим більше буде захоплювати і приковувати увагу мистців, критиків і глядачів його неперевершений і природний творчий геній. Його картини виконані з уявою широкої візії та відчуттям мистецького вислову, а праці під кожним оглядом оригінальні і неповторні".

Коли б замість „Никифор" сказати „Рембрандт" або „Рубенс", то інших слів у цих двох реченнях не треба зміняти. Сказане вистачає, як признання „геніяльности", для якогонебудь мистця, включно з найбільшими мистцями світу.

Але, коли б замість „Никифор" сказати: майже незнаний і штучно витягнений з забуття маляр-примітив з дитинною ментальністю, — тоді решту слів треба б змінити.

Рецензент, втративши почуття пропорції, помішав дві цілком різні справи. Він не вважав відповідним поставити питання: Яке відношення має примітивний маляр до виставки, в якій беруть участь професійні мистці, кожний з них зі студіями і довгими роками мистецької практики? Де його місце?

Місце примітива є серед примітивів — на виставці примітивного мистецтва (якщо це можна назвати мистецтвом). Коли примітив з'являється на виставці професійних мистців, то це не тільки курйозний знак наших днів, але і чинник пониження і деморалізації мистців. Пощо було їм студіювати, пощо мучити себе проблемами техніки, стилю, ідеї твору, коли іґнорант дістає марку „генія"? Чи не легше було б засвоїти стиль дитини і неука — вдавати наївність і примітивізм — і так без труду осягнути „геніяльність" (?)... хоч би на папері газети?

Але я особисто не вірю в таку легку дорогу до успіху. Крім того я схиляюся до думки, що твори Никифора позбавлені всякої мистецької вартости. В тому я не єдиний. Антін Малюца назвав Никифора „позамистецьким явищем". Коли б комусь з великих мистців минулого, як Рафаель, Тиціян, Рубенс, Рембрандт, були показані „твори" на зразок Никифора, як гідні уваги праці „генія", ці мистці вибухнули б гомеричним сміхом і сльози котились би по їхніх обличчях з причини такого незвичайного і несподіваного жарту.

Написання монографії про когось — ще не робить його мистцем. Американська примітивна малярка Ґрендма Мозес, яка стоїть значно вище від Никифора, також дочекалася цього року своєї монографії. Книжка про неї така велика і так розкішно видана, як інші монографії про славних мистців. Чи це означає, що між Ґрендма Мозес і Ель Ґреком або Веляскесом нема в дійсності ніякої різниці? Було б вершком наївности так думати. Радше треба взяти до уваги погляд, висловлений у книжці „Оком маляра", яку написав відомий американський мистець Моріс Ґроссер: „Я все підозрівав, що смак нашого століття для наївного малярства був довільно зфабрикований і штучно встановлений тими самими поетами і пресовими аґентами". Автор має на думці французьких письменників, як Аполлінер, Жаррі, Кокто, Елюар й інші. „Наївні малярі, що про них я згадав (Анрі Руссо і Ґрендма Мозес), різняться від тисяч інших малярів-самоуків, які також малюють у неділю, тільки фактом, що їм зроблено розголос. Цей рід малярства.. не має ніякого значення для професійного маляра. Ані не мав би ніякого значення також для колектора картин, якби не вартість розголосу, штучно сполученого з ім'ям маляра".

Пропаґанда примітивізму приносить велику шкоду сучасному мистецтву, бо дає мистцям за мету не хід вперед, але взад, до примітивних „джерел". При тому курйозним є факт, що тільки в образотворчому мистецтві примітивізм цiниться, як щось „геніяльне". Ніхто не чув про примітивного композитора, який без знання гармонії, контрапункту і музичних форм, без вміння грати на фортепіяні дійшов би до світової слави, ані про поета, який без освіти, без знання мови і граматики дістав би нагороду Нобля. Але в малярстві щось подібне вважається можливим, бо для ляїка процес малювання виглядає легким — „кілька разів махнути пензлем".

А однак не може бути сумніву, що примітивний маляр стоїть на такому самому рівні, як примітивний поет або композитор. Його „твори" не мають ніякого значення в історії мистецтва. Ті наївні проби можуть мати якесь значення тільки як матеріял для психологічних дослідів примітивної ментальности, або як спеціяльний предмет колекціонера. Бо так само, як можна збирати поштові марки, можна теж збирати праці примітивних малярів і мати з того деяку приватну приємність. В тому нема нічого злого, але нема теж нічого спільного з мистецтвом.

Михайло Біда

Українсько-Американська Фундація в пам'ять Романа В. Смука

(4)

Під сучасну пору адв. Роман І. Смук є членом багатьох інституцій і товариств: Illinois State Bar Association, Chicago Press Club, National Republican Committee, Чікаґського Мистецького Інституту Укр. Кат. Церкви св. Миколая в Чікаґо, Іллиной, Українського Народного Союзу, в якому був членом його Головного Уряду та членом його Екзекутивного Комітету протягом багатьох років. Він член Організації Українських Професіоналістів Америки, і був його головою протягом 3-ох років; був колишнім президентом української групи Слов'янського Об'єднання Америки. Він колишній член Ліґи Американців Українського Походження у Чікаґо, Іллиной, багато років був її президентом, член Товариства Українських Купців, Промисловців і Професіоналістів у Чікаґо, Іллиной, член Українського Історичного Товариства. Капітан Національної Резерви, Judge Advocate General Department, тощо.

СУСПІЛЬНО - ХАРИТАТИВНА ПРАЦЯ ДЛЯ АМЕРИКИ ТА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Адвокат Роман І. Смук ще в 1928 р. з рамени Управи Світової Виставки в Чікаґо як її репрезентант відвідував деякі европейські держави, пропаґуючи ціль і значення тієї Світової Виставки. Він тоді відвідав такі держави: Францію, Німеччину, Австрію, Бельгію, Чехо-Словаччину і Польщу, де він мав добру й сприятливу нагоду промовляти перед членами Торговельних Палат у кожній столиці із згаданих держав, знайомлячи їх з плянами та програмою Світової виставки у Чікаґо, де при цій нагоді також познайомив присутніх членів із проблемами поневоленої, але нескореної України та її многострадального народу.

Досить цікаве явище і характерне для адв. Романа І. Смука, що він ту свою місію до Европи, не зважаючи на те, що його Управа Світової Виставки виряджала в своїх служебних справах, покривав всі кошти подорожі та прохарчування із своєї власної кишені. Очевидно, що він це робив з патріотичних мотивів, не жаліючи ні грошей, ні труду й часу, щоб лише ширити правду про Україну та Америку. Йому ця місія пощастила вповні, а тому він був з неї дуже задоволений, він мав нагоду допомогти не тільки своїй прибраній батьківщині — країні свого побуту, яка його пригорнула й дала йому науку та всі можливості для матеріяльного й духового розвитку, але при цьому він також мав нагоду сказати правду й про свою батьківщину Україну та її народ, із якого він походив, де він уперше побачив світ, де він виростав і, де його рідна мати вчила молитви та рідної української мови, якої він ніколи не цурався, а навпаки, був гордий, що він — українець, а тому всюди, де лише була сприятлива нагода, говорив чистою українською мовою, рівночасно всюди підкреслював, що він українець — американський громадянин.

Адв. Роман І. Смук любить і шанує Америку, свою прибрану батьківщину, а передовсім принципи її конституції, волі та правопорядку, де є ґарантована й шанована інституція приватної власности, де кожна здібна, підприємчива, розсудлива, відважна людина, що не боїться ризика, може добитися матеріяльних і духових багатств. А тому, проворний і розсудливий, адв. Роман І. Смук насамперед озброївся наукою, без якої важко в світі жити, бо вона є допоміжним чинником у боротьбі з природою за наше буття. Тому він ще змалку засвоїв собі слова поета, що закликав: „Учися, дитино, бо світ сей не батько"... Тож розуміючи цю гірку правду, взяв собі до серця пораду поета й цілий свій трудящий вік старався її придержуватися, а принципи її реалізувати в діях практичної діяльности, на чому завжди добре виходив.

Адвокат Роман І. Смук брав чинну участь не тільки в громадському житті, але також живо цікавився Організацією Українських Професіоналістів в Америці. В 1937 році на П'ятім Конґресі, що відбувся в Клівленді, Огайо, його вибрано головою цієї організації. Також він був переобраний і 1938 році на другу каденцію. За його урядування було видано досить гарно опрацьовану книжечку: „Direktory of Ukrainian Professionals in the United States". (Ювілейний Альманах, 1894 - 1944, Український Народний Союз, Джерзі Сити, Ню Джерзі, стор. 205).

Тож з вибухом у 1939 р. світової війни та з поширенням воєнних дій на українські землі, і коли прийшла грізна хвилина великої воєнної хуртовини, та тоді, коли Европу залили страшні лави ворожих полчищ, а земля дрижала від гуку гарматних стрілів, де в повітрі лунали плач і прокльони з воєнних бойовищ, тоді, в той тривожний час, у те „время люте" на нашу Україну, насамперед із Заходу насунули великою масою гітлерівські новітні вандали, руйнуючи нашу батьківщину та безпощадно вигублюючи наш народ.

Опісля із Сходу, ще страшніші полчища новітнього Чінґісхана — Сталіна почали насувати на нашу батьківщину... Хто любив Україну й не погоджувався з комуністичною ідеологією, і хто мав можливість, мусів покидати рідну хату і родину та йти у світ-заочі, спасаючись від неминучої смерти червоних окупантів.

(Продовження буде)

ФКУ UKRAINIAN HARVARD

УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД

СТОРІНКА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

issued by the Harvard University Ukrainian Studies Fund, 1581-83 Massachusetts Avenue, Cambridge, Massachusetts 02138 (617) 495-4053

РІК I СЕРПЕНЬ, 1976 Ч. 4

ЧЕСТЬ І СЛАВА

Вже декілька разів у виданнях ФКУ появлялись вістки про **Др Евгена Омельського з Клівелянду.** Називали ми його популярно **"меценат на рати"**, бо сплачував він свої щедрі пожертви на ФКУ періодично, висилаючи свої чеки точно із особливим зацікавленням справою **Українського Наукового Центру в Гарварді.**

Одначе, наш дорогий Доктор Омельський "заскочив" нас останньо, вкладаючи на своє конто поважну суму гроша, яка дійшла до $40.000.00 (сорок тисяч долярів) Він став одним із **ВИЗНАЧНИХ МЕЦЕНАТІВ ФКУ,** зайнявши друге місце по **сл. п. В. Юрковськім,** а перше місце серед живих.

Дякуємо і ґратулюємо нашому визначному Меценатові, чесному й заслуженому українському лікареві та непересічному українському громадянинові! Він своїм вчинком доказав, що **немає переводу для славного і чесного УКРАЇНСЬКОГО РОДУ",** — байдуже в Україні він, чи поза її межами.

Нехай Всевишній винагородить Вас, шановний Пане Докторе Омельський, а ми всі, співаємо Вам — Многая Літа!!!

БУДЬ-ЛАСКА, ПОЗНАЙОМТЕСЯ З Д-РОМ Е. ОМЕЛЬСЬКИМ

Др. Евген Омельський

Народився він 1901 року в Онуті над Дністром, на зеленій Українській Буковині. Початкову школу закінчив в Онуті, а середню в Чернівцях 1919 року з відзначенням, що дало йому змогу бути принятим на університетські студії медицини у Відні, що їх він закінчив та здобув диплом доктора медицини в 1926 році.

За час своєї лікарської практики спеціялізувався в паталогії, неврології та психіятрії, а також вів практику внутрішних недуг. В американськім світі (приїхав до Америки 1952 року і працював в Ню Йорку, а пізніше переїхав до Огайо) доповнив свою спеціялізацію в медицині, закінчуючи спеціяльні курси на Колумбія університеті й в Клівелянді з ділянок неврології та психіятрії.

Практикував в Чернівцях, Дрездені — Німеччина, а тоді Райхенбах, та Ульм. В Америці: Ню Йорк, а тоді Етенс, Клівелянд і Брексвіль, Огайо.

Др. Евген Омельський написав і видав 6 наукових медичних праць, як і допоміг НТШ в Ню Йорку перевидати українську стенографію О. Панейка, яку доповняв і цілковито фінансував, маючи добре знання української та німецької стенографії.

Він був і є членом багатьох українських організацій та товариств, починаючи від юнацьких літ в Чернівцях, і так через ціле його повно-змістовне та кольоритне життя, аж до наших днів, тут в Америці.

Дружина Д-ра Омельського є рівнож лікарем, як і їх одинокий син Павло, який практикує в Клівленді.

Багато можна писати про цю прекрасну українську Людину і напевно для цього знайдуться охочі, бо життя Д-ра Евгена Омельського, його зміст, широкий та імпозантний, є цікавим і заохочуючим.

В ОПІНІЇ ДРУГИХ...

Співачка Христя Липецька

Нижче подаємо інтерв'ю з співачкою **Христиною Р. Липецькою,** яке перевів член нашої ред-колеґії на Союзівці, 26 липня ц. р. **Пані Христина Р. Липецька з Дітройту, Міч.,** молода, гарна і надійна співачка, меццо-сопрано, співала на Союзівці 24 липня ц. р., в серії суботніх концертів.

Запит:

Нав'язуючи до Вашого вдалого виступу на концерті ФКУ 8 травня ц. р. в Дітройті, а рівнож дуже успішного та милого концерту тут на Союзівці два дні тому, будь-ласка скажіть, як Ви оцінюєте сприймання українським слухачем Ваших мистецьких виступів?

Відповідь:

Мені дуже приємно почути від Вас, як слухача моїх концертів, що мої виступи були успішні. Сподіюсь, що більшість присутніх на концерті були також задоволені моїм співом, що могли і свідчити їхні оплески та розмови, які я мала вже по концерті з рядом слухачів. Особисто, я також задоволена з прихильности, яку я тут зустріла, бо кар'єра співака, чи співачки, є дуже коротка, якщо вона не знаходить співзвучности із своїми слухачами і їх не задовольняють.

Запит:

На Вашу думку, яка переспектива майбутнього для українських співаків тут в Америці? Що повинні робити вони особисто, а Українська Громада загально, — для кращого вияву їхніх талантів та знання, а рівночасно для несення та обзнайомлення широкого американського світу з українською музикою та піснею?

Відповідь:

На мою скромну думку, переспектива українського співака/співачки є майже безнадійна. Ситуація могла б евентуально дещо змінитися, якщоб наші співаки одержали моральну і матеріяльну піддержку від установ культурно-мистецького світа, а не політичного. Якщоб в нас була професійно-мистецька установа тоді вона вишукувала б в різних країнах поселення українських співаків, музик, диреґентів, тощо; їх спонзорувала, репрезентувала і унапрямлювала. Наші співаки напевно добре могли б вив'язатися із свойого завдання, але самій людині важко є вибиватися на міжнародний форум, тому нам потрібно своєї власної і доброї установи для цього діла.

Спонзорування співака чи будь-якого мистця політичними групами є шкідливе для нього і для українського мистецтва в цілому. Співак повинен бути аполітичний і не пов'язаний ніякими вузькими зобов'язаннями.

Запит:

Яка Ваша думка про Український Науковий Центр в Гарвардському університеті? Що Ви сподієтесь від нього?

Відповідь:

В своїй ділянці Український Науковий Центр в Гарварді довершив це, що я зараз пропоную для мистецького світа. УНЦГ дає нам і світові, високоякісних науковців української мови, літератури та історії, а тому, що вони є ґрадуантами найкращого університету в світі, їм є відкрита дорога до всіх інших університетів та каледжів, де вони і без особливих перешкод одержують праці.

Будучи пов'язаний з УНЦГ, такий український науковець не лише сповняє своє завдання задовільно, але він стало є опертий на допомогу і репрезентацію, що йому дає Український Науковий Інститут, чи Гарвардський університет вцілому.

Отже, я переконана, що лише професійні сили можуть нині виконувати добру і корисну працю, байдуже якої ділянки, включно з мистецтвом. Природа обдарувала мене голосом, я важко працювала щоб поставити його на професійний рівень і в такий спосіб треба було б і використовувати його. Я радо є до диспозиції української громади, в надії, що вона постарається знайти властиві форми і зміст, як найкраще реалізувати популяризацію української пісні й музики в світі.

Запит:

Беручи до уваги Вашу і Вашої Родини поміч, яку Ви дотепер морально і матеріяльно засвідчили в користь Українського Гарвардського Проєкту, чи готові Ви й дальше нам допомагати та з нами співпраювати?

Відповідь:

Я все була готова співпрацювати і допомагати Українському Гарвардові та іншим українським установам, але я дальше переконана, що ми мусимо більше класти натиск на професійний рівень праці, високоякостеві виступи на зовні, як і шукання та організування кращих можливостей, як ми це мали дотепер.

Запит;

Скажіть нам щось про себе, будь-ласка?

Відповідь:

Це важке питання, бо звичайно людина про себе всього не може сказати, навіть, як і бажає, бо це створює в якійсь мірі самореклямування, але я Вас розумію, — Ви бажаєте мене познайомити з Вашими Читачами, і я в міру можливої скромности можу подати Вам слідуюче: я замужня за Любомиром Липецьким, він є індустріяльним інженером в Дітройті. Ми маємо двоє дітей і живемо у Ворен, Міч. Я виховувалася в Пласті, виростаючи вже на еміґрації, в Німеччині. Також почала я музичну освіту в Німеччині, вивчаючи теорію музики і фортеп'ян. Науку сольоспіву почала я вже тут в Америці в пані Аврелії Перальто-Роззеті, учительки Мічіґенської Консерваторії. Дальше навчання продовжувала в учительки Мерелин Катльов, а зараз в Евері Кру професора Вейнського університету. Також беру лекції в проф. Дж. Блят з Мічеґенського Стейт університету, який вивчає мене оперних роль. Під сучасну пору співаю в Мічеґен Опера Камлані та із симфонічними оркестрами Мічеґену. В мій теперішній репертуар входять опери Кармен, Вертер, Ле ноце ді Фіґаро, Мідіюм, Іль Троваторе і деякі інші. Зараз продовжую науку вивчення французької та італійської мов. Виступаю дуже часто для американців, а для українців, то як і самі знаєте. В нас виступи співачки, чи співака зводяться до виступів на наших академіях, з чого звичайно годі розвинути високий полет на міжнародні шляхи. Але маймо надію...

Щиро дякуємо нашій симпатичній співрозмовниці за її час, думки й заваги, які вона в щирий та безпретенсійній формі нам передала. **Внадії на нашу дальшу конструктивну співпрацю з співачкою Христиною Липецькою, — ми бажаємо її дальших успіхів та віримо, що вона їх ще чимало осягне.**

Редакція "У. Г.".

ХТО? ЩО? ДЕ І КОЛИ?

■ Молоді українські студенти з Філядельфії, за ініціятивою члена **ГЕ ФКУ п. Романа Процика,** почали вже пару місяців тому виїзд в розлогі терени Північної Пенсилвенії, де живуть досить чисельно українські громадяни, в організованих і неорганізованих скупченнях.

Причиною цих виїздів є інформативна та організаційна праця про і для **Українського Наукового Центру в Гарварді,** яку провадить **ФКУ.**

Інформації, що ми одержуємо від цих молодих наших співпрацівників є заохочуючі та будуючі. Сподіваємось, що вони принесуть бажану користь для нашого спільного великого діла, — побудови на міцних основах **Українського Наукового Інституту в Гарварді,** який буде основною базою для трьох діючих катедр Українознавства, видавництва та дослідів.

Бажаємо успіхів нашим молодим Друзям з Філядельфії, а українських громадян в Півн. Пенсилвенії, просимо їм іти на зустріч.

■ На терені Каліфорнії перебуває зараз наш випробуваний та надійний приятель **Українського Наукового Центру в Гарварді,** американець, пан **Еверит Ґарднер,** який походить з Ню Джерзі. Він закінчив з відзначенням нашу Українську Літню Школу в Гарварді 1971 і 1972, був учасником ряду наших семінарів, імпрез, тощо, як і є одним із прикладних меценатів ФКУ, пожертвувавши дотепер **понад три тисячі долярів,** багато праці і зусиль для різних справ пов'язаних з Українським Гарвардом.

Перебуваючи тим-часово на терені Каліфорнії, він заїздить до українських громад там же, або окремих людей, щоб вказати їм на користь для України, яка іде та буде продовжуватись, через встановлення Українських Студій в Гарвардському університеті.

Можливо, що декому це виглядає незрозумілим, що американець з англо-саксього світа цікавиться і займається нашими справами, тоді коли ми немаємо для нього часу, бо всякі пікніки, забави, ну і взагалі "важні справи" нам абсорбують наш дорогий час, **Еверит Ґарднер,** молодий професіоналіст, заможня дуже людина, є типічним американським філантропом, що припадком пізнав українців, а тоді Україну, і їх прямо щиро полюбив. Він наш прекрасний Друг!

■ **Уляна Климишин одержала докторат з археології в Гарвардському університеті** і буде від вересня ц. р. викладати археологію у Вічіта Стейт університеті.

Др. Уляна Климишин спеціялізувалася в Латино-Американській археології і її дисертація була написана на тему "Архітектура в Чен Чен, Перу". Вона рівночасно будучи **науковим співробітником УНІГУ,** працювала у відділі української археології, зокрема катальоґувала й упорядковувала великий архів визначного українського археолога **Ярослава Пастернака,** що був подарований для **УНІГУ.**

Бажаємо нашій молодій науковій силі д-р **Уляні Климишин** багато успіхів!

■ **Адріян Сливоцький,** нюйоркчанин, пластун, член **Головної Екзекутиви ФКУ, науковий співробітник УНІГУ,** молода та надійна українська людина, яка живе та працює творчо, без шуму і глагословія на користь українській справі. Він став професіоналістом, осягнувши диплом **доктора прав в Гарвардськім університеті.**

Наш Др. Адріян Сливоцький буде працювати в Ню Йорку у великій адвокатській фірмі Шерман енд Стерлінґ, як і дальше буде діяльний в наших гарвардських активностях, які він до тепер прекрасно сповняв. Щасти Боже, Тобі, Адріяне!

■ **Наталія Кононенко-Мойл,** асистент-професор Слов'янських Мов і Літератури у Вірджінія університеті, **осягнула докторат в Гарвардськім університеті** з слов'янського та туркменського фольклору. Її академічними дорадниками були проф. О. Пріцак і проф. А. Б. Лорд.

Др. Наталія Кононенко-Мойл, була і є пов'язана з активностями **в УНІГУ,** сповняючи ряд завдань в ділянках студій Українознавства, публікацій та дослідів.

■ Новий добродій Українського Гарварду, **п. Степан Гарматюк з Вест Колдвел,** Н. Дж. подарував понад сотню томів картографічних та інших друкованих рідкісних матеріялів, що охоплюють початки 20-го сторіччя. Рівночасно, додатково він також передав 38 рідкісних рекордів українських музичних композицій, які будуть для вжитку дослідної бібльотеки УНІГУ. **Щиро дякуємо!**

ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

(ФКУ) в Гарвардськім університеті

Фінансовий стан на 15 серпня 1976 року:

Фундація для трьох катедр		1,800,000.00
Український Науковий Інститут:		
а) загальна фундація	— 537,095.00	
б) стипендійний фонд	— 100,000.00	
в) видавничий фонд	— 62,177.00	
		699,272.00
Разом на контах		—$2,499,272.00

Потрібно ще на сплачення УНІГУ **$1,300,728.00**

ВИКАЗ ЖЕРТВОДАВЦІВ ФКУ, — ЧЛ. II. від I січня 1976.

Віжевський, Ілярій і Ольга	3,310.00
Мігайчук, Ярослав	2,000.00
Омельський, Евген	1,700.00
Котик, Степанович О.	1,000.00
Лагошняк, Василь	1,000.00
Ракуш, Микола і Ірина	1,000.00
Трохимчук, Роман	1,000.00
Чопко, Богдан	1,000.00
Дерпиця, Василь	900.00
Співпрацівники УНІГУ	625.00
Лущак, Іван	500.00
Трач, Василь	500.00
Фаріон, Дмитро	500.00
Ничай, Стефан	400.00
Бачинський, Ігнат	308.91
Бердж, Джералд і Марія	300.00
Попель, Ярема	300.00
Рибалт, Ярослав	260.00
Кострубяк, Василь	250.00
Чайка, Василь	250.00
Сміґуровський, Володимир	220.00
Балей, Петро	200.00
Ґолембйовський, Іван	200.00
Дудич, Михайло	200.00
Іванович, Володимир	200.00
Кодельський, Ігор	200.00
Свідерський, Віліям	200.00
Лаґошняк, Дмитро і Юстина	170.00
Новицький, Осип	150.00
Чепига, Андрій	150.00
Блашків, Олександер	120.00
Форемський, Михайло	110.00

Бакало, Варвара	100.00	Лаґошняк, Орися	100.00
Бойчук, Зенон	100.00	Лозинський, М.	100.00
Воєвідка, Ярослав	100.00	Луцький, Роман	100.00
Гладкий, Михайло	100.00	Лисогір, Михайло	100.00
Гурко, Іван	100.00	Манастирський, Юліян	100.00
Домбчевський, Іларіон	100.00	Мельник, Лев	100.00
"Дніпро" — Хор — Клівелянд	100.00	Німець, Павло	100.00
		Пасічник, Іван	100.00
Єзерський, Терентій	100.00	Савечка, Филемон	100.00
Кентон, Огайо — Відд. УККА	100.00	Свідан, М.	100.00
		Сахарчук, Сергій	100.00
Кальницький, Микола	100.00	Сікора, Василь	100.00
Курила, Тессі Мудрик	100.00	Фалюш, Михайло	100.00
Кріслатий, Григорій	100.00	Цар, Т.	100.00
Кріслатий, Семен	100.00	Цица, Павло	100.00
Корф, Іван	100.00		
Лапичак, Арядна	100.00		

Подаючи до загального відома II виказ пожертв ФКУ в 1976 році, **ми висловлюємо нашу вдячність всім повищим жертводавцям,** які солідарно допомагають нам організувати цей преважливий фонд для **Українського Наукового Інституту в Гарвардськім університеті.**

Як і раніш, з технічних причин не подаємо титулярних означень коло прізвищ, защо просимо не гніватися.

Віримо, що кожного місяця в нашій сторінці будемо бачити прізвища все, і все нових людей, бо ж будуємо спільне діло, для нашого **вільного Українського Наукового Центру,** без якого нам годі довше жити в широкому світі.

Тому, ми ждемо на Вас! Ждемо на добрих і свідомих українських людей, що розуміють. А їх є багато серед нас, ми це знаємо, як і знаємо, що вони будуть з нами!

(написав Богдан Домарацький)

КОМПЮТОР І ГУМАНІСТИЧНІ НАУКИ

Відоме застосування компютора у фінансових, торговельних та індустріяльних галузях є загально практиковане і більш-менш зрозуміле, але використання цієї супер-ідеальної машини в гуманістичних науках, не є вже такою самою справою. Дехто це робить, інші починають, а ще іншін, про це й не думають.

Одначе в нас, в нашім Українськім Науковім Інституті в Гарварді вже це плянувалося раніш, бо наші українські фахівці компютора добре розуміли і добачили користі, якщо б вдалося в Українських Студіях впровадити компютиризовану систему.

По довших нарадах та консультаціях, остаточно заініційовано і відбуто симпозіюм для застосування компютора в гуманістиці. Симпозіюм відбувся 20 травня ц. р. в приміщеннях УНІГУ, а спонзорами були наша дослідно-студійна бібльотека і Гарвардський Клюб Бібліотекарів.

Симпозіюм започаткував коротким словом директор УНІГУ, проф. Омелян Пріцак, віддаючи керівництво головному бібльотекареві УНІГУ мґр. Едвардові Касінцеві, який і був головним організатором та координатором програми.

Едвард Касінець із своєї сторони коротко та ядерно схарактеризував мету симпозіюм, значіння компютора для бібльографії та представив головних доповідачів.

Першим доповідачем був проф. Джозеф Рабен з Н. Й. С. університету, визначний знавець застосування компютора в гуманістичних науках, а рівночасно основник і головний редактор журналу "Компютор і Гуманістика".

Він дуже фахово та дбайливо насвітлив ролю та оперативність компютора в теперішньому заавансованому технологією часі, наводячи конкретні приклади із користування компютором в історичних науках, літературі та музикології.

Дотеперішні досліди і вже поважна практика, недвозначно доказують рацію впровадження компютора у всіх можливих галузях науки і взагалі життя, бо це не лише улекшить навчання, але його прискорить, уточнить та збалянсує.

Зрозумілим фактом є, що впорівнально ще мало людей розуміє ролю і функцію компютора, а також і замало є фахівців цього важливого сектора, але в Америці ведеться ця справа далеко вперед від інших, а тим же даємо можливість нашим студентам та науковцям користати з цього, — закінчив свій цікавий доклад проф. Джозеф Рубен.

Другий доповідач, директор Центру Дослідів Компютора в Технології при Гарвардськім Університеті — Джеймс Мекіта, — подав широку характеристику застосувань і використувань компютора в різних ділянках нашого життя вже тепер, і на майбутнє.

Він накреслив ряд конкретних можливостей реалізації цієї справи в Гарварді, подаючи при тім засадничі вказівки, які зобов'язують вже в самій початковій фазі.

Деякі з них, що відносяться до гуманістики і які мусіли б лягти в основу цієї ділянки є:

1). Точна дефініція проблеми,

2). Реально фаховий, правдивий і точний текст,

3). Специфікація змісту, форми і бажана потреба прихідного одержання,

4). Якостева контрольна провірка проґрамування компютора через встановлений зразок і код.

Під сучасну пору вживання компютора в гуманістиці є досить коштовне, як і потребує деякого кращого ще пристосіблення, — сказав Дж. Мекіта, — одначе ми скоро зближаємось до стану, де компютор буде впроваджений і широко застосований.

По доповідях вив'язалася широка і цікава дискусія, яку започаткував проф. Пріцак по лінії компютиризації в історії та лінґвістиці. А на кінець прийшли додаткові пояснення, вказівки та поради, що сумарично можна було б звести до таких точок, чи заключень, що мали б іти по лінії Українознавства:

а) готування й редакція текстів, всіх існуючих та потрібних ділянок; встановлення таблиць запитів, відповідей, композицій; фотографія і зміст з поясненнями, які можна було б використати для Суботніх Українознавчих Шкіл.

б) вживати систему віддзеркалень та моделювань для історичного засвоєння і вивчення, як і для статистичних цілей, чи географічних.

в) впровадити автоматичний та повний словар: українсько-анґлійський і навпаки.

Без сумніву, був це перший цього рода симпозіюм, що обговорював компютиризацію Українознавства, що може створити нові і далекойдучі можливості для нас.

ІМПРЕЗИ В КОРИСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ГАРВАРДУ

В цім році багато українських громад в Америці заплянували, або вже здійснили прерізні імпрези в користь **Українського Наукового Центру в Гарвардськім університеті.**

Вже на другий місяць, тобто **в п'ятницю ввечір, 24 вересня ц. р.** відбудеться у Вест Орендж, Н. Дж. спільний Ню Йорк-Ню Джерзі **"Гарвардський Вечір",** получений великим бенкетом і балем, чистий прихід з якого призначений на цю повищу шляхотну ціль.

Окремим особистим запрошенням звернувся організаційний комітет **"Гарвардського Вечора"** до визначних та шанованих Українських Громадян в Метрополії Ню Йорку-Ню Джерзі, щоб вони звеличали своєю присутністю цю небувалу імпрезу. **Сподіємось, що імпреза буде направду імпозантна, як і ціль її влаштування. Організаційний комітет "Гарвардського Вечора" очолює Др. Борис А. Филипчак,** український лікар з Пассейку, Н. Дж., а членами є активні українські громадяни обох стейтів, прізвища яких, включно з їх зверненням до Української Громади, — поміщуємо тут, в нашій сторінці.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ГАРВАРДСЬКОГО ВЕЧОРА

Др. Борис А. Филипчак — голова

Зенон Бабяк, Ярослав Буковський, Іван Вайлдер, Ольга Гнатейко, Віра Дейчаківська, Богдан Домарадський, Юрій Занко, Михайло Іванців, Михайло Корчинський, Люба Мазяр, Ольга Мочула, Адв. Нестор Олесницький, Петро Іалюх, Андрій Пащук, Камілія Смородська, Адв. Мирослав Смородський, Модест Соболта, Оксана Соболта, Др. Ярослав Ставничий, Оля Ставнича, Др. Богдан Цимбалістий, Др. Богдан Шебунчак, Роман Шраменко, Степан Шренко, Ольга Шуган.

Фонд Катедр Українознавства
Ню-Джерзі— Ню-Йорк

Серпень, 1976

Ваша Достойносте!

Маємо особливу честь вислати Вам запрошення на сто доляровий Гарвардський Вечір, що відбудеться в п'ятницю ввечорі, 24 вересня в приміщенні The Manor, Prospect Ave, West Orange, New Jersey, на який запрошуємо Вас з Родиною та приятелями.

При цій нагоді дозвольте нам звернути Вашу увагу на слідуюче:

— завдяки стараннями і праці Фонду Катедр Українознавства та жертвенності свідомої української громади, в пристижевому американському університеті, Гарварді, діють повноправні три катедри, — української мови, української літератури, української історії; — шоста з черги Українська Літня Школа в Гарварді, стипендійний фонд, наукові праці та осяги наших молодих людей починають творити солідну основу, на якій вирощуватимуться нові та багатообіцяючі плоди для України і українознавства;

— Український Науковий Інститут Гарвардського Університету, що є науковою базаою для трьох катедр, верстатом праці для молодих дослідників України, центром видавничих справ, а отже головною рушійною та унапрямлюючою силою, що творить та формує міжнародню думку про українську науку, ще не досяг вершка своїх можливостей. Причина: Ми мусимо до 22 січня 1977 року вкласти два мільйони долярів, щоб з відсотків цього капіталу одержати потрібні засоби для праці, яка не може бути відкладена на дальше майбутнє.

Ось це і є причина нашого Гарвардського Вечора. Ми хочемо здобути разом із іншими українськими громадянами в Америці і Канаді конечний фонд для Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету. А Вас просимо в цьому допомогти!.

Остаємося в надії на Вашу прихильну оцінку та участь в Гарвардському Вечорі. Сподіємось на всебічну Вашу підтримку Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Прийміть запевнення нашої правдивої пошани до Вас.

Комітет Гарвардського Вечора
Фонд Катедр Українознавства

РЕДАКЦІЯ "УКРАЇНСЬКОГО ГАРВАРДУ"

Відповідальний редактор: **Роман Шраменко**

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Галина Дуда — *Петро Палюх*
Едвард Касінець — *Камілія Смородська*
Уляна Пасічник — *Люба Мазяр,* мистец. кер.

Головна Канцелярія УНСоюзу пошукує членів, власників вивінувальних грамот, яким належаться звороти вивінувальних сум

По інформації проситься звертатися до секретаря Відділу або до Головної Канцелярії.

Ім'я і прізвище забезпеченого Name	Стейт State	Відділ Branch	Число грамоти Cert. #	Спадкоємець Beneficiaries	Дата видачі грамоти Date of issuance	Сума виплати Amount
Danylczenko Irena	Conn.	12	109582	aunt Wira Hawrylow	01/31/55	$ 3.36
Budnyj Oleksa	D.C.	15	100458	mother Waleria	10/30/51	500.00
Kaduczok Stephanie	Ill.	22	95317	mother Nettie	10/31/50	500.00
Maszczak Adam	N.J.	25	99085	Hudson County Welfare	06/30/51	500.00
Kocur Maksym	N.J.	42	97932	parents Mychajlo & Anastazia	03/31/51	500.00
Handzij Lidia	N.Y.	69	89155	son Jarema	11/30/69	391.00
De Wolfe Pauline	Mich.	94	111026	husband George	11/29/55	1000.00
Worobkewycz Irena	Mich.	94	101789	mother Alexandra	06/31/51	51.00
Kowalchuk Jessie	Mich.	94	95462	mother Anne	10/31/50	84.00
Saliwonczyk John	Ind.	100	104016	mother Helen	09/30/52	5.83
Cebak William	Ind.	102	82858	daughter Mary	06/30/48	307.00
Dmytryszyn Dmytro	N.Y.	117	96324	wife Weronica	12/30/50	1000.00
Korczynska Anna	N.Y.	117	87992	cousin Olympia Rotlowsky	10/31/49	1000.00
Lawruk Maria	N.Y.	117	104841	funeral	12/31/52	500.00
Swerediuk John	N.Y.	121	104698	sister Helen	11/30/72	23.05
Romanyszyn Josef	N.Y.	130	100257	friend Theodore Stecko	09/29/71	101.50
Warenycia Ostap	Ill.	131	110381	father Dmytro	07/30/55	465.08
Konol Jaroslaw	Ill.	131	110376	wife Maria	07/30/55	500.00
Kowalyk Ivan	ILL.	176	107962	aunt Olga Moroz	02/27/54	71.75
Klischuk Joseph	Neb.	141	104042	sister Olha Ploskyj	09/30/52	163.00
Swyschtch Alexander	Pa.	153	109417	wife Teresia	12/31/54	8.08
Chmielewski Anna	N.Y.	158	102340	husband Edward	02/29/52	38.00
Lewyckyj Sinaida	N.Y.	158	109424	husband Osyp	12/31/54	500.00
Stupen Iwan	Pa.	163	94696	wife Angela	08/31/50	60.16
Trusz Julia	N.Y.	192	88405	mother Katherina	10/31/49	17.00
Slenska Basil	N.Y.	192	135608	wife Anna	06/31/65	22.00
Szczerbaniuk Jaroslaw	N.Y.	194	110636	wife Irena	09/31/55	1000.00
Gutkowska Mary	N.Y.	194	88654	uncle Marko Bortnyk	10/31/49	1000.00
Humen Anthony	N.Y.	194	87515	wife Stephania	09/30/49	344.50
Humen Anthony	N.Y.	194	96548	wife Stephania	11/30/50	633.00
Petruk Michael	N.Y.	194	85748	wife Anna	06/31/49	180.25
Scheib John	N.Y.	200	97838	mother Sophie Zborowsky	03/31/51	109.91
Lewycka Anastazia	N.Y.	204	95199	husband Mykola	10/31/50	69.33
Misianowycz Tadia	N.Y.	211	95786	husband Omelan	11/30/50	23.33
Misianowycz Omelan	N.Y.	211	95785	wife Tadia	11/30/50	17.33
Furda Catherine	N.J.	219	111738	mother Barbara	03/31/56	160.67
Furda Bohdan	N.J.	219	109690	parents John & Barbara	01/31/55	228.50
Marich Catherine	N.J.	234	111266	nephew Michael Marich	12/31/55	30.49
DeCologero Florence	Mass.	238	104259	husband John	09/30/52	3.00
Schwetz Julie	Ill.	243	86037	sister Anna	06/31/49	185.58
Bazeluk Dorothy	Del.	247	84948	father Matthew	02/28/49	500.00
Telezda Olena	Ohio	251	106895	mother Maria	09/30/53	89.50
Hladkyj Mykola	Pa.	251	106850	friend Dmytro Novikov	09/30/53	78.00
Marchyshyn John	Ohio	251	106848	wife Rozalia	09/30/53	74.50
Marchyshyn Rozalia	Ohio	251	106849	husband John	09/30/53	74.50
Ohloblyn Dmytro	Mass.	253	98522	parents Alexander & Anna	06/31/51	52.00
Futala Ihor	Cal.	257	44044	father Wasyl	06/30/49	46.26
Wigington Eugenia	Cal.	257	87556	mother Mary	09/30/49	317.00
Maciach Stella	N.J.	270	110419	parents Mary & Michael	07/30/55	1000.00
Waganka Dmytro	Conn.	277	83304	sister Olga Wronowski	08/31/48	19.66
Laszczuk Borys	Conn.	277	92774	brother Roman	06/31/50	27.00
Muzyczka Michael	Conn.	277	99954	friend Michael Moroz	08/31/51	36.71
Ruskewich Marion	N.Y.	293	109162	mother Eva	10/30/54	1000.00
Prokopiv Chrystyna	Ohio	295	102859	son Jaroslaw	04/30/52	10.79
Zaobidnyj Iwan	Ill.	301	105188	mother Tatiana	01/31/53	103.96
Maluca Jaroslaw	N.Y.	304	92794	brother Stefan	06/31/50	137.67
Malyk John	N.J.	306	108659	aunt Eva Malyk	06/30/54	834.00
Pankiewicz Susan	Ohio	328	107678	husband Mykola	12/31/53	51.75
Hrynewycz Kateryna	N.Y.	330	88225	husband Teodor	06/29/48	148.50
Hrynewycz Teodor	N.Y.	330	88226	wife Kateryna	06/29/48	142.58
Osadciw Anna	N.Y.	361	92192	mother Barbara	04/29/50	111.00
Karatnyckyj Bohdan	N.Y.	361	92510	father Sylvester	04/29/50	48.17
Chuchra Irena	N.Y.	361	103851	father Antin	09/30/52	4.00
Chuchra Jurij	N.Y.	361	103852	father Antin	09/30/52	4.00
Burbela Harry	N.Y.	361	111624	wife Anna	02/29/56	1000.00
Ribisky Mary	N.Y.	361	107848	daughters Natala& Olesia	01/30/54	74.25
Powell Stephen	N.Y.	367	101813	sons Stephen, Denis, Bruce	01/31/52	84.75
Lodynskyj Wolodymyr	Conn.	370	104253	brother Iwan	03/31/50	5.28
Yaworsky Myron	Pa.	375	91234	father Joseph	02/28/50	21.34
Romanenczuk Bohdan	Pa.	375	111358	daughter Oksana	12/31/55	500.00
Stupen John	Pa.	375	87636	wife Angela	09/30/49	16.00
Kostrejuk John	Ill.	379	94993	Step-brother Harry Bouvier	09/30/50	122.34
Pelo Ewstachius	Ill.	379	93844	UNA Br. 379	07/31/50	23.00
Hrinda Wasylyna	Minn.	385	95457	husband Joseph	10/31/50	1000.00
Diakiw Sonia	Pa.	386	105439	husband Rev. William	02/28/53	1000.00
Skoczylas Iwan	Pa.	397	111357	wife Pawlyna	12/31/55	1000.00
Bilynsky Wasyl	Conn.	414	111741	friend John Teluk	03/31/56	1000.00
Duda Mychajlo	Conn.	414	104425	wife Kazymyra	10/31/52	1000.00
Stryjska Wolodymyra	Conn.	414	110479	son Seweryn Palydovych	07/30/55	500.00
Milheim Margaret	Conn.	414	110451	mother Mary	07/30/55	500.00
Hershnick Fred	Conn.	414	104957	mother Mary	12/31/52	80.37
Tesluk Iwan	Ont.	427	108307	sister Paraska Lesuk	04/30/54	96.50
Hryckiw Dr. Wasyl	Pa.	430	102531	Estate	03/31/52	108.00
Cikalo Irene	Pa.	422	92442	parents Iwan & Ewa	04/29/50	23.00
Muz Josafat	Pa.	422	101460	friend Semen Dubil	12/31/51	58.25
Hnatiuk Anna	Pa.	430	94106	husband Dr. Myrolsaw	07/31/50	9.00
Mycyk Marta	Ont.	432	110202	father Stepan	06/31/55	54.00
Melnyk June	Ont.	432	109078	father Teodor	09/30/54	31.03
Brajer Patricia	Ont.	432	101841	parents Charyton & Anna	01.31.52	4.72
Muzika Andriy	Ont.	432	97509	sousin Michael Sharko	02/28/51	11.00
Andrushenko Walter	Ont.	432	94390	wife Zina	08/31/50	41.66
Worasczuk Petro	Ont.	432	85962	sister Sophia Romanyk	06/31/49	35.00
Kovalchuk John	Ont.	432	86009	son Lubomir	06/31/49	500.00
Zyhar Anna	Ont.	432	84904	husband Osyp	02/28/49	4.00
Makarewycz Wolodymyr	Ont.	432	84948	wife Sophia	02/28/49	79.00
Dushny Olga	Ont.	432	83890	husband Theodore	10/30/48	2.19
Myciak Fedir	Ont.	432	83495	wife Lida	09/30/48	26.50
Dushney Theodore	Ont.	432	83360	wife Olga	08/31/48	8.00
Kushnir Peter	Ont.	432	83373	sister Helen Olinyk	08/31/48	49.67
Konyk Iwan	Ont.	432	82991	wife Mary	06/30/48	4.00
Lytwyn Nina	N.Y.	437	104684	daughter Myroslawa	11/29/52	17.00
Semiw Andrij	N.Y.	437	97356	wife Maria	02/28/51	44.00
Wertepny Paul	Ont.	439	94950	wife Helen	09/30/50	15.00
Zelenko Constantine	Sask.	444	86515	wife Stephania	06/30/49	500.00
Krawchuk George	Sask.	444	107408	father Nick	11/30/53	84.50
Rykura Makar	N.Y.	457	106302	friend Anna Mudruk	06/30/53	500.00
Holub Marysia	Ont.	458	99780	husband Jakym	08/31/51	9.26
Kulyk Iwan	Ont.	458	82146	Estate	02/28/48	6.00
Baczynska Aleksandra	Que.	465	107879	Parents Ewhen & Anna	01/30/54	56.00

(Закінчення на стор. 5-ій)

Наради членів Головного Комітету Підгаєччан

У суботу, 5-го червня ц. р., в Детройті в залі будинку Мічіґенської Спортової Ліги відбулися ширші наради членів Головного комітету Підгаєччан. На нарадах були присутні: інж. В. Колодчин — голова, д-р Зіновій Стельмах — секретар, Василь Папіж -екз. директор, мгр Василь Ліщинецький — орг. реф., Дмитро Сулима - фін. реф., Омелян Макогін — реф. інф., Володимир Кудла - госп. реф., Ярослав Сена, Юліян Іваськевич, Григорій Головка, Василь Сікора, Іван Палка — сеньйор і голова комітету у Клівленді, та члени Контр. комісії: д-р М. Задойний і Филимон Колодчин. Це, мабуть були останні ширші наради перед появою Збірника ,,Підгаєцька Земля''.

Голова, після привітання присутніх і прочитання порядку нарад, коротко з'ясував перебіг різних справ, які стосуються збірника. (Друк, друкарня, формат, форма передачі книги землякам, З'їзд, місце з'їзду і т. п.). Як звичайно при кожній праці, так і при праці над збірником зустрічаються передбачені і непередбачені труднощі, які ще треба перебороти. До цих труднощів належать брак описів кількох громад і брак джерел до статті ,,УВО — ОУН — УПА в Підгаєччині''. Це протягне на деякий час появу книги. Всі присутні на нарадах члени Головного комітету були згідні, щоб не приспішувати появи книги за рахунок її якости.

Після коротких і ділових інформацій голови інж. Василя Колодчина про перебіг праці Головного комітету за час від травня 1975 р. до червня 1976 р. звітували екз. директор Василь Папіж, фін. реф. Дмитро Сулима і голова Контр. ком. д-р М. Задойний, Василь Папіж, як голова Головної Канцелярії Підгаєччан, редактор ,,Слово Підгаєччан'', на адресу якого приходять майже всі листи і датки, висловив велике задоволення з праці і співпраці та зрозуміння всіх земляків-Підгаєччан. Одначе, і тут є недотягнення, бо з невідомих причин деякі осередки неактивні, або мало активні. Секретар чи голова осередку навіть не відповідає на листи, чи обіжники Головної Канцелярії! Канцелярія одержала і полагодила біля 400 окремих письм-листів. Листи і ,,Слово Підгаєччан'' — це єдиний живий зв'язок між зорганізованими земляками. Дмитро Сулима говорив про стан каси. На 1-го червня 1976 р. в касі було 26,480.80 дол. Він дуже вдоволений, що Підгаєччани з усіх кінців світу надсилають грошові датки на покриття усе зростаючих коштів друку ,,Збурника''. День перед нарадами контролю діловодства провели: д-р М. Задвойний і мгр Василь Ліщинецький (Клівленд) і Ф. Колодчин (Чікаго). Вони однозгідно висловили признання членам екзекутиви (голові, секретареві, екзекутивному директорові, фінансовому референтові) за солідну працю і взірцево-фахове ведення книг.

Під час обговорення прийнятого порядку нарад до кожної проблеми забирали слово і висловлювали свої думки пп: Дм. Сулима, В. Сікора, В. Ліщинецький, Я. Сена, М. Задойний, Гр. Головка, І. Палка, В. Папіж, О. Макогін, Ю. Іваськевич, В. Кудла, Ф. Колодчин, З. Стельмах, В. Колодчин.

В загальному вислід нарад такий: не обнижувати якости книги, приспішуючи її появу, 2-ий Загальний З'їзд Підгаєччан і роздача книги відбудеться у Детройті (дата і місце буде подано), посилити допомогу джерельними матеріялами Редколеґії, щоб приспішити появу книги, вислови признання за співпрацю і жертвенність на фонд ,,Збірника''.

Увечорі, після нарад, усі учасники влаштували милу несподіванку голові інж. В. Колодчинові, вшановуючи його 50-річчя від дня народження. Інж. В. Колодчин був заскочений цією несподіванкою, яка відбулася коштом учасників нарад і їхніх дружин. В. Колодчин не тільки голова Головного Комітету Підгаєччан — він ,,всюди присутній'' і активний у багатьох установах і організаціях, починаючи від УНС, а кінчаючи на радіопрограмі. Побажано було б бачити на цій милій вечірці хоча по одному представникові від усіх тих організацій, з якими співпрацює наш земляк і голова інж. В. Колодчин.

О. Макогін

Вашінґтонська Марійська Дружина біля домовини святої Єлисавети А. Сітон в Еммітсбурґу

Відбуваючи восени минулого року прощу до найстаршої Гроти Матері Божої в Еммітсбургу — Мериленд, обіцяли собі членки Марійської Дружини у Вашінгтоні повернути тут знову з весною, щоб вдруге поклонитися Божій Матері й докладніше оглянути історичні місця, де жила і працювала перша американська свята Єлисавета-Анна Сітон.

І так в неділю, 30-го травня ц. р., під проводом о. Йосифа Денищука, вибралися ми знову в дорогу. Хоча день був хмарний-вологий і всі познаки вказували на дощ, ми тим не зражувалися, бо вірили, що неприятлива погода не стане нам на перешкоді. І так сталося. Хоча хмари затемнювали небо, ані одна крапля дощу не впала і ми могли без перешкоди ходити та оглядати всі ті місця, яких не могли ми побачити за першим разом.

Молебень до Пречистої Діви призначено в Гроті на 4-ту годину, щоби дати змогу приїхати іншим. Наша група прибула тут багато скорше, і щоб не тратити часу, поїхали ми три милі дальше, на оглядини ,,Долини св. Йосифа''. Перше, що ми побачили, то був комплекс будинків, в яких містяться: школа, провінціональний дім, дім сестер, старечий дім для сестер, як рівнож так званий ,,кам'яний дім'', де вперше по своїм приїзді Мати Сітон, зі своїми трьома дочками та 13 сестер, перебула зиму. Відтак оглянули ми т. зв. ,,Білий дім'', де жила, працювала і померла Мати Сітон. Ввійшовши до середини оглянули ми кімнату, де вона вчила дітей. Там все залишилося без змін, включно з лавками та старосвітським п'яніном. Відтак оглянули ми кімнату, де померла мати Сітон, як рівнож кімнату з різними експонатами та каплицю. Вся обстанова залишена так, як за її життя.

Недалеко від того дому знаходиться цвинтар, де ховають сестер і там знаходиться також каплиця, де тим часово поклали тіло святої. Між гробами покійних сестер ми бачили гроби двох дочок-монахинь мати Сітон, як рівнож гроби її двох братових.

В недалекім віддаленню від цвинтаря видно досить високу гору званою ,,Голгофта'', на якій видніє хрест з розп'ятим Ісусом, а у Його стіп клячать страдальна мати з двома жінками. По обох боках гори є сходи, куди прочани можуть зблизитися до Розп'яття.

Тому, що час відвідувань для прочан є тут від год. 10-ої ранку до 5-ої по полудні, пішли ми ще оглянути церкву, де знаходяться тепер мощі святої. Будова церкви почалася в 1962 р., а посвячено її 1-го травня 1965 р. Ввійшовши до церкви відразу впадає в очі імпозантний престіл з металевим балдахіном, а на нім статуя Христа, що творить контраст з барвистою мозаїкою, зформованою в лук.

Наліво від головного престола домінує клясична мармурова статуя Матері Божої, а направо знаходиться вівтар св. Йосифа. В дальшому крилі церкви є престіл, а на ньому статуя св. А. Сітон, виконана в Італії. Тут вона представлена, як вчителька, виховниця та основниця монастиря. Під престолом спочивають її мощі, що їх перевезено з каплиці по збудованню церкви.

Тому, що зближалася 4-та год. ми мусіли виїхати нагору до Гроти, щоб відправити молебень. По дорозі стрічали ми багато прочан різних національностей, з японцями включно, які напротязі цілого року численно звиджують ті місця. Ґроту, на взір люрдської Божої Матері, можна вже видіти здалека, бо освічують її сотки горіючих лямпок, що їх засвічують прочани.

По молебені, котрий відправив о. Й. Денищук, попрямували ми, вже зі знайомими нам з попереднього разу, місцями до виходу. Ще раз ми оглянули статую фатімської Матері Божої та великий басейн зі статуєю по середині Мати Божої — Покровительки моря та вступили на доріжку, по боках якої приміщено 15 стацій таїнства Вервиці. Там вміщено також ікону Опікунки українського народу Неустаючої Помочі. Перед нею ми довше спинилися, відспівали пісню на її честь і молилися про ласку для нас та українського народу.

Ми членки Марійської Дружини мали повне вдоволення, що з нами відбула цю корисну прощу також сеньйорка нашої Дружини 90-літня Евгенія Скасків, котра хоча неспроможна була ходити і користувалась візком, а все таки взяла участь у прощі, що повинно заохотити й інших використовувати кожну нагоду, яка могла б принести користь нашій душі.

Втомлені довгим ходженням ми вийшли на паркувальну площу, де в тіні дерев наші запопадливі пані, а саме голова Мирослава Скасків та Анна Тим, вспіли вже розставити складаний столик і уставити на ньому їдження та гарячий чай, що голодні прочани-дружинниці споживали з великим апетитом. Треба бути вдячним тим двом паням за їхній труд і оцінити те, що вони ніколи не змучені, коли треба прислужитися своїй організації — Марійській Дружині.

Наситившись, ми ще не дуже спішилися від'їжджати, любуючись гарним краєвидом та забавляючись веселою гутіркою.

Але все має свій кінець, прийшов час, коли треба було збиратися в дорогу. Ще раз звернулися наші очі в сторону Матері Божої, і віддавши себе під її опіку, ми від'їхали додому.

Зиновія Кульчицька

НОВА КЛІТИНА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

У неділю, 15-го серпня ц. р., у Кетскільському підгір'ї відбулася малозамітна, але знаменна подія. У Кергонксоні поблизу оселі УНС ,,Союзівка'', після урочистої Богослужби, що її відправив настоятель катедрального храму у Ню Йорку о. прот. Володимир Базилевський, відбулися приватні сходини місцевих православних.

За вдалим помислом ініціяторів сходини получено з пікніком. Біля гостинного дому п-ва Войновських за кавою і перекусками, вирішено заснувати у Кергонксоні зародок православної парафії. Ствердженo, що українці, особливо молоде покоління, на східньому побережжі підпадають загальним процесам, що їх дістає населення великих міст Америки. Одним з тих процесів є переселення з міст до спокійних провінційних місцевостей. При цьому розпадаються етнічні скупчення, розселення відриває молодь від свого середовища і щораз частіше відбуваються мішані шлюби у церквах інших віроісповідань. Під час розселення доводиться залишати тяжкими зусиллями здвигнені будівлі, обезкровлюються організації, зменшується число вірних окремих парафій. Цей процес особливо гостро відчуває Православна Церква, яка в ЗСА має непорівняльно менше членів, як Церква Католицька.

Українське населення Кергонксону й околиці повільно, але неперестанно зростає й тепер закінчує будівлю репрезентативного католицького храму. Православні ж не мали навіть каплички. Лише кілька років назад, недалеко Союзівки, набув садибу сотник Петро Войновський, кол. провідник Буковинського Куреня, який у перших роках Другої світової війни промаршував з зеленої Буковини до Києва. У найтяжчих небезпеках війни і підпілля провідник Куреня прирік, — якщо врятується, — здвигнути власними силами пам'ятник поляглим побратимам. Тож на своїй садибі він власноручно поставив церковцю-пам'ятник поляглим бойовикам ОУН і воякам Буковинського Куреня.

Церковця замислена як храм військовиків і, хоча підлягає юрисдикції православної Митрополії, доступна усім віроісповіданням. Фундатор церковці прихилився до пропозиції місцевих православних створити тут осередок їхнього церковно-релігійного життя. Тож на інформативно-організаційних сходинах прот. В. Базилевський сповістив про юрисдикційне оформлення церковці, як приписаної до храму в Ню Йорку та як святині військовиків.

Від військовиків промовляв отаман Богдан Дацківський, що погодився стати зв'язковим між своїми побратимами і церковцею-пам'ятником. З призначення настоятеля аж до нормальних зборів майбутньої громади головою парафіяльної клітини став Василь Цимбал, а організаційні чинності доручено проф. Володимирові Бакумові. Їм припало нелегке завдання виявити розкинені по тій околиці православні родини й приєднати їх до новозаснованого церковного осередку. І. К.

Головна Канцелярія УНСоюзу пошукує членів, власників вивінувальних грамот яким належаться звороти вивінувальних сум

По інформації проситься звертатися до секретаря Відділу або до Головної Канцелярії.

(Закінчення зі стор. 4-ої)

Ім'я і прізвище забезпеченого / Name	Стейт / State	Відділ / Branch	Число грамоти / Cert. #	Спадкоємець / Beneficiaries	Дата видачі грамоти / Date of issuance	Сума виплати / Amount
Chaban Dmytro	Que.	465	86719	parents Dionisij & Olena	07/30/49	74.50
Antonyshyn Peter	Ont.	469	82626	sister Eugenia Bunio	04/30/48	104.00
Hrycyn Myron	Que.	471	111649	parents Maria & Mykolaj	02/29/56	8.00
Popowycz Olha	Que.	471	109011	husband Dmytro	09/30/54	23.00
Bonkiwsky Roman	Que.	471	109196	wife Zofia	10/30/54	358.50
Michaelchuk Halyna	Que.	471	106510	husband Iwan	07/31/53	69.00
Topolnycka Anna	Que.	473	100236	husband Jaroslaw	09/29/51	1.00
Niniowsky Peter	Atla.	497	107639	wife Nadia	12/31/53	1060.00
Hapalo Michael	B.C.	498	109016	wife Dorian	09/30/54	147.12

Юрія Смолича похоронили в Києві з великими почестями

Київ. — „Радянська Україна" у числі з 28-го серпня ц.р. помістила широкий репортаж РАТАУ про похорони відомого українського підсовєтського письменника і публіциста Юрія К. Смолича, які відбулись 27-го серпня в Києві на Байковому цвинтарі при великій участі партійної знаті, представників культурного світу, зокрема письменників, представників Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном, яке на протязі останніх 15-ти років Юрій Смолич очолював. „Пішов з життя письменник комуніст, — пише „Радянська Україна", — який більш як пів століття беззавітно служив народові, віддаючи йому весь талант і жар своєї душі". Ця ж газета каже, що Ю. Смолич був кандидатом у члени ЦК Компартії України, депутатом Верховної Ради УССР, був у числі керівників Спілки письменників СССР і Спілки письменників України, нагороджений орденом Леніна, двома орденами Червоного Прапора, орденом „Знак пошани" та іншими медалями. Тіло покійного Ю. Смолича було виставлено в клюбі Ради Міністрів УССР, а почесну варту біля домовини держали члени урядової комісії для влаштування похоронів, члени ЦК Компартії України, депутати Верховних Рад СССР і УССР, міністри, керівники республіканських відомств і організацій, діячі науки і культури і молодь. Промови на цьому першому похоронному зібранні виголосили від Спілки письменників України П.М. Воронько, П.А. Загрибельний, М.Я. Зарудний, Ю.О. Збанацький, В.П. Козаченко, М.Л. Нагнибіда, Л.М. Новиченко, Н.С. Рибак, В.М. Собко, М.П. Стельмах та інші. ЦК Компартію України репрезентували: Ботвин, Ватченко, Ващенко, Ляшко, Соколов, Сологуб, Титаренко, Маланчук та інші. На адресу організаційного комітету надійшло, як інформує далі газета, багато листів і телеграм співчуття не тільки від організацій в Україні, але також від „прогресивних зарубіжних організацій" — Товариства об'єднання українських канадців, Ліґи американських українців, Лемко-Союзу ЗСА і Канади, газет „Життя і слово" і „Українські вісті".

Також на Байковому цвинтарі відбувся „мітінг", присвячений пам'яті письменника. Урядову комісію по організації похоронів очолював заступник голови Ради міністрів УССР П.Т. Тронько. І тут численні промовці, починаючи від членів ЦК Компартії України і кінчаючи на репрезентантах колгоспного селянства і молоді, виголосили прощальні промови, наголошуючи талант, письменницьку здібність, громадську діяльність публіцистичну майстерність тощо покійного письменника.

„Траурний мітінґ закінчено. Над кладовищем пливуть скорбні мелодії. Рідні та друзі прощаються з покійним Юрієм Корнійовичем Смоличем. Звучать мелодії державних гимнів СРСР і УРСР. Труну повільно спускають в чує свою інформацію „Рамогилу, на якій виростає гора живих квітів", — закіндянська Україна".

Звіт з перебігу правиборів у місті Чікаґо

Цією дорогою хочу поінформувати українську громаду про вислід голосування у правиборах в Чікаґо 16-го березня ц. р. на кандидатів до легіслятури стейту Іллиной. У цих правиборах, одержавши відповідну кількість голосів, я здобув позицію на одного з репрезентантів республіканської партії.

Борис Б. Антонович

Точний вислід голосування був такий: Борис Антонович одержав 1,479 голосів, Луіс Капузі 1,811, а Антоній Кантанзаро 489 голосів.

З поданих вище кандидатів з найбільшою кількістю голосів тільки двох стає до загальних виборів 3-го листопада 1976 р. з рамени республіканської партії.

Демократична партія виставляє до цих виборів своїх двох кандидатів, а саме: Ґарміса і Нардулі.

У цьогорічних виборах виступає також один незалежний кандидат, Луіс Давіла, так що разом буде 5 кандидатів на три пости репрезентантів 19-го законодавчого району Чікаґо.

У згаданих правиборах я кандидував також на пост комитімена з рамени республіканської партії. На жаль однак я програв проти Карла Ді Франко. Бракувало мені тільки 35 голосів, щоб українська громада дістала свого представника з республіканської партії.

Тут з правдивою приємністю хочу підкреслити, що під час цілої виборчої кампанії всебічну допомогу дала мені група 100 осіб, головно молодих українців, які допомагали мені своєю жертвенною і відданою працею, що піддержувало мене на дусі, додавало сили та заохочувало до дальших зусиль.

Незвичайно зворушливим було і це, що також товариші по фаху і приятелі не-українці з повною посвятою працювали у виборчій кампанії. Більшість членів комітету включно з не-українцями дижурували при виборах вдягнені в українські вишивані блюзочки і сорочки. За це усім членам і не-членам комітету, що так віддано мені допомагали і співпрацювали, висловлюю з глибини серця моє щиросердечне спасибіг.

Надіюся, що до осінньої виборчої кампанії приступить ще більша група свідомої нашої молоді і жертвенного громадянства, що дасть не тільки моральну, але й фінансову так дуже потрібну піддержку і так всі спільними силами будемо старатися здобути для української громади кінцеву перемогу.

Також інформую, що на покриття витрат, зв'язаних з виборчою кампанією, зібрано 3,328 долярів — 47 українців, а 39 не-українців склали цю суму грошей. Недобір у субі 2,000 дол. я мусів покрити сам.

У п'ятницю, 26го червня Федеральний суд вирішив, що Капузі порушив закон цим, що приймав „підплату" від „Матеріял Сервіс Корпорейшен". Згадана компанія дала йому гроші, щоб він голосував за зміною закону, який регулює вагу вантажних авт, що розвозять цемент. Внаслідок цього присуду Капузі, що вже 20 років сповняє обов'язки репрезентанта, мусить зрезиґнувати з цього посту і йому не дозволено кандидувати у наступних виборах.

Цей присуд дає мені більші вигляди перемогти у виборах, тільки ж бо залишились чотири кандидати на три пости. Це є: два демократи, я — як одинокий республіканець, і один незалежний.

УКРАЇНЦІ ЗСА І КАНАДИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

суботу — міжфінальні спортові змагання з відбиванки та легкої атлетики, а о год. 6-ій вечором в залі ОДУМ-у „Україна" — бенкет і забава з привітом д-ра Ю. Криволапа та мистецькими виступами. В неділю відбудеться зустріч ОДУМ-івців з українським громадянством: Служба Божа, спільний обід, дефіляда ОДУМ-івських відділів, привіт голови ЦК ОДУМ В. Педенка, виступ О. Шевченка, присвячений Симонові Петлюрі, і концерт мистецьких одиниць з Торонта, Чікаґо, Клівленду, Міннеаполісу, Лондону, Детройту, Ст. Кетеренс та інших міст. Програма закінчиться веселою ватрою.

З Листів до редакції

„В ІМ'Я СПРАВЕДЛИВОСТИ"

У „Свободі" з 19 серпня 1976 о. Роман Ганас, даючи відповідь п. М. Приходькові, пише: „В ім'я справедливости треба пригадати шановному авторові, членові Української Православної Церкви, Українська Православна Церква, юрисдикційно підлягає кільком чужим патріярхам".

Яким? Де і коли? Кожний свідомий українець, незалежно від релігійної приналежности, що бере участь або цікавиться українським церковним і суспільно-громадським життям, знає, в тім числі певно і о. Роман, що Українська Православна Церква у вільному світі складається з трьох Митрополій, перебуваючих у молитовному поєднанні, — є Автокефальною, цебто цілком Самостійною!

Є кілька парафій, що перебувають в юрисдикції Константинопольського Патріярха, але вони в українському житті жадної ролі не відограють.

Отже писати в ім'я справедливости несправедливо., таки ніяк не підходить.

М. Яремко
Вілла Парк, Ілл.

ПРО ЦЕ, І ТЕ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

аж п'ястуками затаскали!, — але чому й серед українців? — це вже важче зрозуміти. Бо ж ми забуваємо, що Плющ промовляє до західнього лівацького світу, який радше слухає його, „розчарованого комуніста", як „правого", а властиво неоімперіяліста Солженіцина, який мріє про колишню „святу Росію" (французькі історики і літературознавці звуть це фальшивим окресленням: „містицизм!").

А попри те, не розуміємо цього „гарячого" захоплення Тетяною Плющ, яка вміє промовляти до сантиментальних українців про гірку долю українських жінок з яких на жаль ,ні одній не вдалося так виїхати на Захід, як їй, але дбайливо виминає „політичні справи", вперто підкреслюючи „спільність інтересів" усіх „дисидентів". На запитання одної з присутніх на її виступі в Союзі Українок у Парижі, чи їй відомо, що український визвольний рух відмежувався від т. зв. „демократичного"? — відповіла, що їй це невідомо, а навпаки вона знає, „що там усі разом" боряться за „людські права"... Адже це не відповідає правді... Робить й інші „промахи" Тетяна Плющ..:. але чому ж ми засуджуємо нашого, може й спантеличеного, але українського патріота, Леоніда Плюща, а розхвалюємо (при виступах, і в пресі) Тетяну?

Ділимось сумною вісткою з членством ООЧСУ і ОУВФ та всією Українською Громадою, що 18-го серпня 1976 р. по важкій недузі відійшов у Вічність на 79-му році життя

бл. п.

Інж. СЕРГІЙ КВАСНИЦЬКИЙ

бувший кооператор на Рідних Землях та провідний член організація УВФ, прикладний громадянин, патріот, журналіст — на еміграції.

Народжений 1897 році в Україні на Поділлі. Похоронено Покійного [біля домовини Його Дружини] на кладовищі „Меморіял Ґарден Семетері" в Форт Лодердейл, Флорида.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ВІДДІЛУ ООЧСУ
МАЯМІ, ФЛОРИДА

Помолімось за наших друзів

Заупокійні Святі Літургії

ЗА СПОКІЙ І ВІЧНУ РАДІСТЬ ДУШ ПОМЕРЛИХ ЧЛЕНІВ Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. Петро Оґірко, Вельмидостойний Член ФКУ, відслужить десяту Заупокійну Святу Літургію в п'ятницю, 10-го вересня 1976 року, о год. 8-ій ранком, в УКЦеркві Царя Христа, в Бостоні, Масс., за бл. п.:

ТЕОДОРА ҐЕЛЕМЕЯ — Впреп. о. крилош. ВАСИЛЯ ТАНЧАКА
ДМИТРА КРУПУ — МИКОЛУ ЗАХАРІЯСЕВИЧА
ІВАНА ГАРМИЧА — МИХАЙЛА КОРОСТІЯ

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. П. Оґірко 8-го жовтня ц. р.

Впреп. о. монс. Петро Мельничук, духовний опікун і Меценат ФКУ, відслужить сімнадцяту Заупокійну Святу Літургію в неділю, 12 вересня 1976 року, о год. 10-ій ранком, в УКЦеркві св. Михаїла, в Балтиморі, Мд., за бл. п.:

МИХАЙЛА ВІНТОНІВА — д-р БОГДАНУ САЛАБАН-ГЕЙНС
ЯКОВА ГАВРИЛКА — МИКОЛИ ДЕНИСЮКА
ГРИГОРІЯ ПАЛІХАТА — д-ра ГРИГОРА ДМИТРОВА

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. П. Мельничук 10-го жовтня ц. р.

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за покійних наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі відправ Заупокійних Богослужб, щоб поєднатись з нами в поході молитов за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

ПОЇЗДКА на СОЮЗІВКУ

НА ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ТОВАРИСТВО „СВОБОДА", 194-ий ВІДДІЛ УНС в НЮ ЙОРКУ — влаштовує

в неділю, 19 вересня 1976 р.

поїздку на Союзівку на відкриття пам'ятника Лесі Українки, окремим автобусом.

- Відїзд з-під Народного Дому в Ню Йорку, 140 Друга Авеню о год. 8-ій рано, точно, поворот біля 9-ої год. веч.
- Ціна квитка 10.00 дол.
- Зголошення у п. Є. Манацького в „Самопомочі" при 98 Друга Авеню в Ню Йорку, тел. (212) 777-1336.
- Щоб запевнити місце в автобусі, слід зголоситися НЕГАЙНО. Можуть їхати члени УНС з інших Відділів УНСоюзу також.

ГЕНЕРАЛЬНА СТАРШИНА та КОМАНДИ КУРЕНІВ 7-го УСП і 18-го УПС „ЧОТА КРИЛАТИХ"

повідомляють все Членство, що для відзначення

30-РІЧЧЯ КУРЕНЯ „ЧОТИ КРИЛАТИХ"

відбудеться

ВЕЛИКА РАДА на Союзівці в днях 11 і 12 вересня 1976 р.

- В програмі ділові наради, спільна вечеря і ватра.
- Запрошуємо все Членство з Родинами.

ЗАКІНЧЕННЯ ГОЛОВСТВА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

рейшов у руки славістів не-українців. Ясна річ, у цьому немає ніякої академічної „трагедії". Все ж треба це підкреслити, що за ввесь час свого головування проф. Рудницький дбав про обсаду українцями - славістами навіть викладів не-українiстичних предметів.

З уступленням проф. Рудницького перед Манітобським університетом важке і важливе завдання: бо ж треба подбати про вибір нового голови, що дорівнював би престижем, енерґією, підприємчивістю й працьовитістю свому попередникові з років 1949-1976. І добре сталося, що Університетський Комітет для підшукання нового голови не поспішився назначувати наступника з днем 1-го вересня 1976, а розписав конкурс на кандидатів з Канади й інших країн. Новий голова має перейняти урядування аж з днем 1-го липня 1977 р.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

запрошує Українське Громадянство на

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

НА МОГИЛІ СЛ. П.

МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

Посвячення відбудеться

в неділю, 12-го вересня 1976 р.

о год. 12:30 по пол.

на цвинтарі в Бавнд Бруку

Від'їзд автобусів о год. 10:30 з-під Українського Народнього Дому в Ню Йорку (140 2nd Avenue). Зголошуватися на поїздку автобусом просимо найдалі до 8 вересня в Українській Православній Кредитовій Кооперативі в Ню Йорку (304 E. 9th Street). Телефон: 533-2980.

Ціна за поїздку 4.00 доляри

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

Невіджалуваного МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

СЛ. П.

МИКОЛИ ЧЕРНИКА

БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

в ПОНЕДІЛОК, 6-го ВЕРЕСНЯ 1976 р. о 10-ій год. ранку в каплиці св. ВОЛОДИМИРА на СОЮЗІВЦІ в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й.;
в ЧЕТВЕР, 9-го ВЕРЕСНЯ 1976 р. о год. 8:30 ранку в українській католицькій церкві св. ЮРА в НЮ ЙОРКУ;
в П'ЯТНИЦЮ, 10-го ВЕРЕСНЯ 1976 р. о год. 8:00 ранку в українській католицькій церкві ПОКРОВА П. Д. М. в БРОНКСІ. Н. Й.:
в НЕДІЛЮ, 12-го ВЕРЕСНЯ 1976 р. о год. 12-ій дня — ПАНАХИДА в українській католицькій церкві св. ТРІЙЦІ в КЕРГОНСОНІ, Н. Й.;
в НЕДІЛЮ, 12-го ВЕРЕСНЯ, 1976 р. о год. 12-ій дня в українській католицькій церкві св. ВОЛОДИМИРА в ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж.;
у ВІВТОРОК, 14-го ВЕРЕСНЯ 1976 р. в катедрі св. СОФІЇ в РИМІ;
в СЕРЕДУ, 15-го ВЕРЕСНЯ 1976 р. о год. 7-ій ранку, в катедрі св. о. МИКОЛАЯ в ЧІКАҐО, Ілл.

Цією дорогою хочемо подякувати Всім Друзям і Знайомим, що взяли участь в похоронних обрядах і цим висловили щиру пошану до Покійного Колі.

Окреме щире спасибі за жертви на численні Служби Божі за спокій душі Покійного.

Просимо Друзів, Приятелів і Знайомих про молитви за душу Покійного.

ДРУЖИНА
І СИНИ з Родинами

У ВОСЬМУ, ВСЕ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ моєї Невіджалуваної ДРУЖИНИ

МАРІЇ ШАДИНСЬКОЇ

відбудуться

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

а) СУБОТА, 11-го ВЕРЕСНЯ 1976, о 9-ій год. 30 хв. ранку в Церкві-Пам'ятнику СВ. АНДРІЯ в Бавнд Бруку, Н. Дж. — ЗАУПОКІЙНА СВ. ЛІТУРГІЯ, а після неї ПАНАХИДА на могилі Спочилої;
б) НЕДІЛЯ, 19-го ВЕРЕСНЯ 1976 р., після Св. Літургії в українській мові в Катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА — Північ 5-та вулиця в ФІЛЯДЕФІЇ, Па. — ПАНАХИДА;
в) НЕДІЛЯ, 26-го ВЕРЕСНЯ 1976 р., після Богослуження в Церкві СВ. ПОКРОВИ в ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па. — ПАНАХИДА.

Прошу про участь в Богослуженнях і про молитви за спокій Її душі.

о. С. ШАДИНСЬКИЙ — муж

Округи УНСоюзу Стейту Ню Джерзі

НЮАРК, ДЖЕРЗІ СИТІ, ПАССЕЙК і ПЕРТ АМБОЙ

— влаштовують —

в неділю, 12-го вересня 1976 р.

година 12-та дня

в Українському Селі, Бавнд Брук, Н. Дж.

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ

Програма дня: ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ СУМА З ПАССЕЙКУ, НАЦІОНАЛЬНІ ТАНЦІ СУМА З КАРТЕРЕТ І ДУТА ОРКЕСТРА ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ЦЕРКВИ З ЮНЬЙОН. ВИГРАША ТА РІЗНІ РОЗВАГОВІ НЕСПОДІВАНКИ ДЛЯ МОЛОДІ.

• ЗАБАВА при звуках оркестри „ВИШИВКИ" — Б. ХОМУТ •

ДО УЧАСТИ ЗАПРОШУЄТЬСЯ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ТА ЧЛЕНІВ СОЮЗОВЦІВ УСІХ ДОВКОЛИШНІХ МІСЦЕВОСТЕЙ СТЕЙТІВ НЮ ДЖЕРЗІ, НЮ ЙОРКУ І ПЕНСИЛЬВЕНІЇ.

Матура в Школі Українознавства Т-ва „Українська Учительська Громада" 1976 р.

До цьогорічних матуральних іспитів в чікаґській школі Українознавства, що її провадить Учительська Громада, приступило 44 обітурієнти; з них 29 дівчат і 15 хлопців. Письмові іспити почалися в суботу 1-го травня ц.р., а усні відбувалися від п'ятниці до неділі 14-16 травня ц.р. Іспити відбулися перед комісією під керівництвом інсп. О. Дуб. Всі кандидати перейшли успішно іспити зрілости; 13 здало на визначно, 6 на дуже добре, 15 на добре і 10 на достатньо.

На прощальному вечорі абсольвентів Школи Українознавства при Учительській Громаді в Чікаґо, учень 10-ої кляси Ігор Гриневич, почав своє прощальне слова ми: „За вами двері зачинились, де одинадцять років ви вчились". Якби там не було, а при цих словах всетаки „тьохнуло" серце в багатьох абсольвентів. Бож двері зачинилися... Вже не зустрічатимуться по суботах, не буде нагоди „щиро подуріти" з друзями. Те, що вони часто йшли до школи, наче б їх тягли на налигачі, то зрозуміло. Одначе це двері зачиняються за певним періодом життя, періодом юнацького буяння. Хто не згадує потім „ці часи неначе в сні"? І ось, у цей момент, коли говориться „Слава Богу, що цій школі кінець", почувши, що за ними двері зачиняються, якась маленька нотка смутку промайнула. Нотка ця дуже слабенька тепер, згодом вона посилиться.

Цього вечора, 5-го червня 1976 р., вилетіло 44 „птиць" з нашого гнізда-школи. Це справжній виліт, це перегорнута сторінка життя. Вже кінчається: „Ігоре, будь тихо!" Починається: „Друже Пеняк, замовкніть, будь ласка!"

Вечір почався із „Гавдеамус". Дуже приємно було слухати цих матуристів, що з них мгр Є. Дачишин, учитель церковного обряду на скору руку „змонтував" хор. Вони виконали чотири пісні. Особливо зворушливо звучав останній куплет „Гавдеамус", де співається про вірність Україні. Група абсольвенток проспівала з гітарами три пісні, потім абсольвентка Марта Коломиєць відіграла сценку-жарт про нашу школу. Абсольвентка Тоска Кекіш, прощаючись з учителями й друзями, іменем абсольвентів дякувала батькам, що посилали їх до школи, а вчителям, що мали терпеливість їх вчити. Вона закликала своїх друзів пам'ятати про культурний вклад в Америку, щоб майбутнє і від них залежало. Опікун матуральної кляси „А", вчитель мови і літератури М. Орищук закликав абсольвентів учитися далі, а опікунка кляси „Б", С. Чушакова вчителька культури, просила не забувати своєї „альма матер".

Директор школи М. Губчак пригадав абсольвентам, що вони в майбутньому ще раз складатимуть іспит перед цілою українською спільнотою, яка дасть їм оцінку за любов до Рідної Церкви, мови, культури, традицій і за участь в громадському житті. Директор школи також згадав 200-річчя Америки і американських патріотів, яких народила боротьба за незалежність, а також страждання і геройство українського народу в сучасній Україні, цим самим закликаючи абітурієнтів виконувати свої обов'язки і працювати для Америки і для України. Отець крилошанин Маріян Бутринський заохочував абсольвентів студіювати теологію, бо нам потрібно молодих свідомих священиків, а о. шамбелян Я. Свищук закликав абсольвентів до прийняття Христа в своєму щоденному житті. Представниця від Золотого Хреста Н. Іванів побажала їм ставати сенаторами, конґресменами і дєбиватися до Вашінґтону.

Від батьків абсольвентів промовляв і дякував всім д-р П. Пундій.

І потім урочиста роздача дипломів. Зворушливо було спостерігати, як один по одному, дівчата у вишитих сукнях, а хлопці чепурненько вдягнені підходили до директора і клясних опікунів по свідоцтва, табльо і дарунки. Відходили із широкою усмішкою і „скалочками сонця" в очах.

Остання частина вечора — перекуска для всіх присутніх у приємній атмосфері. Якраз того самого вечора була шкільна вечірка з танцями в сусідній школі при православному соборі св. Володимира. Всі туди були запрошені. Тож варто було ще потанцювати. Розходились і вчителі, обмінюючись думками. Вони не можуть сказати, що двері за ними зачинилися, бо восени їх діти знов оточать. Вони мусять бути вічно молодими, для них це — тільки ще єдна матура, ще один рік.

А може і справді котрась з тих наших „птиць" зів'є собі колись гніздечко у Вашінґтоні...

Дмитро Грушецький

Карнавал при українській католицькій церкві св. Йосифа в Чікаґо

Річний Карнавал розпочався у п'ятницю, 27-го серпня, а скінчиться зараз по Дневі Праці, дня 6-го вересня 1976 року.

Наш Карнавал цього, як і кожного року буде виповнений різними приємни атракціями і родинними розвагами, включно з грами і забавами, їздами для молоді і старших, а вечорами будуть грати оркестри, будуть виступи і пописи українських народних танців, танцювальної групи „Калина", та всякі інші виступи на протязі 11 днів. В обох неділях і в Дні Праці буде знижена ціна їзди між 2 до 5 години, до 25 центів. Зокрема звертаємо увагу на наші народні страви, буде смачна кухня для гостей кожного вечора, разом з популярними гатдоґами і гамбурґерами та по-українськи приправленими італійськими піца. Також будуть поскушуючі італійські, німецькі, грецькі, еспанські і американські страви під час різних етнічних днів.

Зскрема ці дві неділі під час Карнавалу будуть дуже важливими для нашої парохії. Сотрудник о. Іван Давидович проголосив, що нашого Українця Року маестра Василя Авраменка 29 серпня гостимемо обідом, безпосередньо після св. Літургії о год. 11-ій, надворі при гроті гошівської Божої Матері. Обід пічнеться точно о год. 12:45, на який запрошуємо всіх наших парохіян і гостей. Ціла ця неділя буде виповнена українськими піснями, танцями, музикою, смачними стравами з українською гостинністю.

В другу неділю Карнавалу, 5-го вересня припадає 20-літній ювілей нашої парохії. Преосвященний Владика Ярєслав Ґабро, звеличає наш ювілей своєю присутністю на Благодарственній св. Літургії о год. 11-ій, коло гроти. Опісля наш Владика посвятить менші копули нової церкви. Після цього запрошуємо всіх на ювілейний обід в церковній залі о год. 12:45 по полудні.

Карнавал закінчиться в День Праці, 6-го вересня. Зачнеться він „парадою на колесах" від першого державного банку в Чікаґо на вулицях Льоренс і Комберленд до нашої карнавалової площі. Діти до 12-го року життя можуть брати участь на прикрашених колесах, які можуть пхати, тягнути, їхати, кермувати. Перша нагорода в „параді на колесах" буде 50 срібних долярів та інші менші нагороди. Крім цього буде багато більше різних виграшей. Прийдіть, отже на Карнавал щоб дістатися до головної виграші авта, марки „Олдсмобіл Катлес" з 1976 року.

Цього року головою Карнавалу є Теодор Штим, а його заступниками — Антін Лучків, Юрій Войтович, Петро Думич і Володимир Ґавалюх. Помічниками: Володимир Бардиґула, Володимир Шулковський і Рудольф Пришляк. Нагляд над кухнями має Сем Бенінато.

Парохом церкви св. Йосифа є о. Йосиф Шарий.

Голова Карнавалу Теодор Штим каже: „Наш Карнавал є приготований з думкою про Вас. Ми запрошуємо всіх наших приятелів з їх родинами щоб вони могли приємно провести час. Ми маємо багато місця до паркування авт і то виняткового без оплати. Цілий дохід призначений на будову нової церкви, ми будуємо нову церкву і нам потрібна допомога від усіх, хто хоче це розуміти. Вашою участю Ви допоможете нам побудувати церкву на Божу славу для майбутніх поколінь. Нашу, українську ввічливість ми готові виявити всім нашим гостям.

Комітет

Виховання навиворіт

Прочитавши статтю В. М. Мацькова п. заг. „Вистерігаймося помилок" („Свобода" ч. 132, 15-го липня ц. р.), я пригадала собі іншу статтю на цю ж тему, але з підходом до проблеми, так би мовити, з протилежного кінця, надруковану в „Джорнал Амерікен" (15-го червня 1962 р.).

Актуальність її ані трохи не зменшилася. Тому подаю її в українському перекладі.

Архидиякон о. Талбот Дилворс-Гаррісон із Честерфілду, Англія, в статті п. заг. „Як зробити з вашої дитини нечесну людину", маючи на увазі поблажливих батьків, подає ось ці 12 правил:

1. Починаючи з раннього дитинства, давати дитині все, що вона захоче. Таким чином дитина буде виростати з переконанням, що світ завдячує їй своїм існуванням.

2. Коли дитина, навчившись говорити, почне вживати погані слова, поблажливо сміятися з того. Це буде заохочувати дитину підбирати ще „миліші" вислови, від яких пізніше втратите голову.

3. Ніколи не давати дитині ніякого духового виховання. (Це ж, мовляв, „недемократично" нав'язувати дитині свої переконання і релігію.). Почекайте, поки дитині буде 21 рік і дайте їй змогу цю справу вирішити самій.

4. Уникайте вживати слово „помилка". Це може (згідно з новими модерними твердженнями психіятрів) викликати у дитини „комплекс провини" А пізніше, коли вона буде заарештована, наприклад, за крадіж авта, це може переконати її, що суспільство настроєне проти неї (звичайно, несправедливо!) і що її переслідують.

5. Підіймайте все, що дитина лишає на підлозі — книги, іграшки, черевики, убрання. Робіть все за дитину, щоб вона навчилася перекладати відповідальність і обов'язки зі себе на інших.

6. Дозвольте дитині читати все, що їй попадає до рук. Але, вважаючи пильно, щоб посуд, склянки і тому подібне були дезинфіковані, дозволяйте розумові живитися покидьками і брудом.

7. Шукайте сварок. Сваріться частіше в присутності дітей. Тоді вони не відчують потрясення, коли ваша родина розпадеться.

8. Давайте дитині на витрати стільки грошей, скільки вона забажає. Ніколи не допустіть, щоб дитина заробила власні гроші, обґрунтовуючи це тим, що, мовляв, „чому моя дитина мусить здобувати все так тяжко, як я колись".

9. Задовольняйте всі її бажання щодо їжі, напоїв, зручности та вигод. Бо якщо ви щось відмовите і заборените, то (знову ж, згідно з твердженнями психіятрів) це може привести дитину до шкідливої фрустрації, тобто, нервового розстрою.

10. Завжди стійте по стороні дитини в усіх сутичках з сусідами, вчителями і поліцією. Бож вони всі несправедливо наставлені супроти вашої дитини.

11. Коли ж ваша дитина попаде в справжню велику біду, ви себе завжди можете оправдати, говорячи: „Я ніколи не могла (чи не міг) нічого з нею вдіяти."

12. Приготуйтеся до життя, повного горя і страждань, ви напевно будете його мати!

Тамара Кардашинець

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 12-го ВЕРЕСНЯ 1976 р.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Місячні збори Т-ва Подільська Січ 8-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в церковній залі при Чеснат вул. Проситься чл. прибути та вирівняти належні вкладки. — М. Шашкевич, предс., Марія Кульчицька, секр.

ТАРЗАН, 7506. Пе реживання місіонера

Жорстоке плем'я Мамбу поневолело мирних Балуґів, примушуючи їх виконувати всю чорну роботу до тієї міри, що вони трактовані нена че тварини...

„...Леді та я пішли до Балуґів... Вони прийняли нас мило і приязно...

...Допомогли мені збудувати мою місію, а я опісля вчив їхніх дітей та опікувався їхніми хворими...

...Але Мамбусам не подобалось те, що, я скріпляв почуття гідности серед їхніх рабів... Посланець Мамбусів наказав мені забиратися, а на випадок відмови — погрожував побиттям!"